

Corsanummer BV22.0068

Datum vergadering : 14 juni 2022

Aanwezig in de raadszaal:

Commissieleden:

WIJ Lansingerland : Jan Jumelet, Mark Bik, Ton Jansen
Leefbaar 3B : Johan Philippens
CDA : Jan Willem van den Beukel, Job Halkes, Michel Krieger
VVD : Marloes Draak, Theo van Son
D66 : Brecht Weerheim, Erik Jonker
CU : Kees Willen Markus, Lenneke Maasland, Sam van Egmond
GroenLinks : Marko Ruijtenberg, Selgei Gabin
PvdA : Hamid Azzouzi, Nanno Scheringa, Sonnie Biharie

Burgemeester : Pieter van de Stadt

Wethouders : Simon Fortuyn

Voorzitter : Jan Pieter Blonk

Commissiegriffier : Lianne van den Houten

Afwezig

WIJ Lansingerland : P. van Olst
Leefbaar 3B : Don van Doorn, Terry Duivesteijn
VVD : Matthijs Machielse, Ed van Santen
D66 : Bert Bakker
GroenLinks : Menno Duk, Manon van Splunter

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter, om 20.00 uur: Goedenavond, ik open de vergadering van de commissie algemeen bestuur van de gemeente Lansingerland. Het is vandaag 14 juni 2022. Mede namens de commissiegriffier welkom aan de commissieleden, burgemeester, wethouder, ambtenaren, vertegenwoordigers van de pers, ik weet dat ze vandaag digitaal mee luisteren, dat heb ik vanmiddag gehoord en uiteraard de kijkers op de webcast. Dit is een extra vergadering, een vervolg op de beeldvorming van 8 juni over de pilot langdurige opvang Oekraïners, dit is ook het enige besprekingspunt van vanavond. Er is bericht van verhindering ontvangen van Matthijs Machielse van de VVD, hij wordt vervangen door Marloes Draak, Ed van Santen van de VVD, Don van Doorn van L3B, mevrouw P. van Olst is afwezig, zij wordt vervangen door Jan Jumelet, Terry Duivesteijn van L3B is afwezig, Bert Bakker van D66 is afwezig, Menno Duk van GL is afwezig en wordt vervangen door Marko Ruijtenberg. Wethouder Fortuyn heeft vanmiddag aangegeven dat hij een half uurtje later aanschuift vanwege verplichtingen elders. De heer Ruijtenberg: Voor de volledigheid wilde ik graag nog melden dat mevrouw Van Splunter afwezig is en vervangen wordt door mevrouw Gabin, die het woord zal voeren vanavond.

2. Insprekers

De voorzitter: Er zijn geen insprekers.

3. Besprekingspunten:

3.a Businesscase langdurige opvang Oekraïners

De voorzitter: De spreektijd is eerste termijn 5 minuten, tweede termijn 3 minuten, interrupties 1 minuut, dus totaal 9 minuten. U kunt het indelen zoals u zelf wilt. Als u een eerste termijn heeft van 9 minuten, dan kan dat maar dan heeft u in de tweede termijn en interrupties geen ruimte meer.

De heer Van den Beukel, CDA: Ik begin te herhalen bij dit agendapunt wat ik al eerder inbracht. Als christendemocraten vinden we solidariteit een groot goed en willen dus naar vermogen bijdragen aan de opvang van Oekraïners in Nederland. Met die welwillende blik hebben we 2 avonden naar presentaties geluisterd en in totaal meer dan 50 technische vragen gesteld over alle onderwerpen. Dat was niet om

ambtenaren bezig te houden, maar omdat het oorspronkelijke voorstel huisvesting voor 3.000 nieuwe inwoners op een heel moeilijke locatie een groot besluit zou behelzen en dat vraagt zorgvuldige doordenking. Het is ook een besluit, logischerwijs, met losse eindjes. Het is ook nog eens bijgesteld de laatste weken. Begrijp me niet verkeerd, mijn fractie vindt het begrijpelijk voor dit onderwerp. Rond al die losse eindjes willen we wel kennen, begrijpen en wegen om zo niet alleen de voordelen te kennen van het plan, maar ook de risico's en hoe we daarmee omgaan. Ik noteer een paar van die risico's, gekoppeld aan de centrale variant waar we primair over spreken, die centrale variant van 1.000 tot 1.500 Oekraïners opvangen en daarbij 150 spoedzoekers op Bleizo. Een paar van die risico's dus. Het kost honderden miljoenen letterlijk, maar toch, hoeveel is nog niet helder. Net zo min als welk deel we vergoed krijgen van het rijk. Een ander risico, gezondheidstechnisch zijn er problemen, uitdagingen met de locatie die moeilijk of zelfs niet op te lossen zijn op de korte termijn. 3B Wonen schreef er vandaag nog over in zijn brief. Er is ook geen tijd voor het zorgvuldig uitzoeken van die risico's en mitigerende maatregelen. Ander risico, vanwege die ligging is de locatie Bleizo slecht voor de integratie, zegt Vluchtelingenwerk en zegt ook professor Scholt van de Erasmus Universiteit. Nog een risico, onduidelijk blijkt waar het personeel voor die opvang vandaan moet komen. Ander risico, de provincie en onze buurgemeente Zoetermeer zijn eigenlijk tegen dit plan tot op heden. Tot slot, wat er ook een beetje doorheen speelt, vervelend als het is, is het onhelder of er politiek draagvlak zou zijn in deze raad voor een situatie waarin de opvang tijdelijk een beetje leeg zou staan, waarin vervolgens de COA ons zou verzoeken of het rijk ons zou dwingen tot het opvangen van asielzoekers. Hoe zouden we er dan in staan? Is ook nog onduidelijk. Kortom, ondanks alle goede intenties van de burgemeester, van het projectteam, ontwikkelt het plan zich niet naar wens. Het lijkt vast te lopen in een moeras aan randvoorwaarden. Als klap op de vuurpijl kwam vandaag nog een zeer kritische brief, ik noemde het al, van woningcorporaties. Dat is waar we nu staan. Die centrale variant gaat, zo menen wij, binnen afzienbare tijd niet vliegen. Maar dat is niet het einde van het vraagstuk, zeker niet. Het is slechts een tussenconclusie als het aan ons ligt. Het CDA gelooft dat als Lansingerland nog steeds een significante, goede bijdrage aan de vluchtelingenopvang in de regio kunnen leveren, maar dan wel in een kleinschaligere variant, huisvesting dicht bij de kernen en voorzieningen. Ik proef ook veel politiek en maatschappelijk draagvlak voor een apart voorstel voor flexwoningen voor Lansingerlanders, waarover ook gesproken is, in reactie op de prioriteit die het college daaraan geeft en het CDA daaraan geeft. Wat ons betreft dus niet meer vragen, maar eigenlijk een denkrichting die we hier willen markeren. Wat ons betreft zijn er 2 sporen voorwaarts. Het eerste, als Lansingerland vangen we een evenredig aandeel vluchtelingen op in de regio. In totaal zou dat zijn zo'n 200 à 300 Oekraïners bovenop de 100 die er nu al wonen. We zouden dat kunnen doen op verschillende locaties, waar in de toekomst gebouwd gaat worden. Het overzicht is gedeeld. Voor de periode die gewenst is van 3 tot 5 jaar. We zouden 3B Wonen vragen om met rijksmiddelen die flexwoningen te kopen, zouden we het rijk of de VRR vragen om garanties te geven voor de overige kosten en zouden we tot slot na afloop die flexwoningen inzetten voor bijvoorbeeld onze eigen jongeren, mensen die in scheiding liggen et cetera. Dat is het ene spoor. Het andere spoor dat we daar apart van willen zien, is dat we het college willen vragen om waar mogelijk het onderzoek te versnellen, naar de bouw van flexwoningen voor lokale woningzoekenden. Dat gaat ook over flexwoningen, maar is toch een andere categorie. Dus parallel aan het eerste spoor en leidend tot een raadsvoorstel, dat we hopelijk nog dit kalenderjaar nog kunnen behandelen. Dan het proces. Ik vraag en hoop dat andere fracties zich hier op hoofdlijnen achter kunnen scharen en anders in conclaaf treden of bij te punten en dat we dit donderdag gezamenlijk als raad bijvoorbeeld bij motie vreemd aan de orde vast prikken en daarmee een heldere koers geven ook aan het college om van daaruit te werken. Dan geven we volgens ons het college de exacte helderheid waar het om vraagt en hebben we een behapbaar plan, dat dus ook een grotere kans van slagen heeft dan het eerdere plan. Recapitulerend voor de geschiedschrijving nog een keer waarom wij voor deze variant kiezen. Ten eerste vanwege solidariteit, niet alleen aan internationale solidariteit, maar ook aan nationale solidariteit. In de veiligheidsregio moeten 15 gemeenten 3.000 tot 3.750 opvangplekken regelen. 1/15e daarvan, het zijn 15 gemeenten, bedraagt 200 à 250 plekken, maar we willen niet krap zijn, we willen ruim zijn, dus wat ons betreft 200 à 300 en als het totaalgetal opgehoogd zou worden, zouden we ook meer kunnen gaan doen. Elke gemeente krijgt zo een behapbare opgave en wij doen als ons deel, als eerste en in die zin blijft het dus een pilot. Als tweede waarom we dit willen is dat de kleinschalige opvang dicht bij de woonkernen in de ervaring van Vluchtelingenwerk gewoon echt het beste is voor de vluchtelingen zelf. Ten derde, die schaal is ook behapbaar voor onze inwoners en voor de publieke sector. Oekraïners kunnen op deze manier het makkelijkst invoegen in bijvoorbeeld zorgvoorzieningen. Want zeg, 5% capaciteit erbij plussen bij een bestaande huisartsenpraktijk, dat lijkt toch makkelijker dan een hele nieuwe praktijk proberen te stichten. Eventueel kan die Oekraïense huisarts ook meteen meewerken in de bestaande praktijk. Tot slot, flexwonen is ook voor onze lokale inwoners nog steeds een goed idee, maar daarvan is de urgentie toch een andere en dat doen we graag met zorgvuldige participatie van omwonenden. Daarbij houden we ons ook netjes aan de regels en de planologische procedures, zodat het waarborgen geeft voor de bewoners van die flexwoningen en voor de omgeving. Dus een apart spoor met het gepaste tempo. Tot zover. Ik ben heel benieuwd hoe de andere fracties hiernaar kijken. Dank u wel.

De heer Philippens, L3B: Ik wil ook beginnen met uit te spreken dat het natuurlijk verschrikkelijk is wat er in Oekraïne gebeurt en dat wij als L3B ons verantwoordelijk voelen om de Oekraïense vluchtelingen te helpen. Ik heb ook in mijn eerdere woordvoering al aangegeven: dat doe je wel goed en humaan in het belang van de vluchtelingen en de inwoners van Lansingerland. De enige mogelijkheid die wij zien, dat ligt ook in het verlengde van wat de heer Van den Beukel net aangaf, is een kleinschalige opvang, decentraal midden in de samenleving. Dat spoor komt ook overeen met onze eerdere woordvoering, dus wij volgen dat met zeer veel interesse. Dus wel aan de voorkant kijken of een motie nodig is, ik hoop dat de burgemeester en het college dit gaan overnemen zodat een motie niet nodig is. Het wordt onderschreven, de heer Van den Beukel gaf het ook al aan, door meerdere experts, Vluchtelingenwerk geeft het zelf ook aan en het kennisplatform integratie in de samenleving. Als je kijkt naar het voorstel, dat is grootschalig, liefst centraal, langdurig. Naar ons idee is dat niet in het belang van de Oekraïners zelf, niet in het belang van de inwoners van Lansingerland. Ook niet nodig, het hoeft niet op deze manier verdeeld te worden, het kan prima over alle gemeenten van de VRR verdeeld worden, waarbij wij ook een gedeelte kunnen pakken. Dat gezegd hebbende, past maar 1 conclusie op dit voorstel: niet doen. L3B wil dat de gemeente Lansingerland stopt met de pilot VRR en daar zou het voorstel van het CDA voor in de plaats kunnen komen. Wat ons betreft is dat ook de enige juiste conclusie in relatie tot de businesscase met de 3 leidende randvoorwaarden. Kijken we naar financieel, het moet neutraal zijn, compensatie rijk direct of indirect, dan lezen we in de businesscase dat we BOA's zelf moeten betalen, jeugdzorg, taalonderwijs, onderwijshuisvesting, allemaal voor Lansingerland. Over jeugdzorg wordt onderhandeld, alleen voor 2022 hebben we op dit moment goedkeuring. Als de jeugd hier zit, hebben we 3 maanden financiering vanuit het rijk. Dus geen harde toezegging vanuit het rijk. Als we dat nu al niet krijgen, terwijl het rijk onder druk staat, dan krijgen we dat nooit niet. Dan heb ik het nog niet eens over de grondexploitatie Bleizo-west, waar mogelijk ook miljoenen ten koste gaan van onze gemeente. Dan de tweede randvoorwaarde, geen negatieve effecten voor de eigen inwoners. Dan pak ik ook even de businesscase erbij, dan staat daar: in latere fase worden de Oekraïners alsnog gedeeltelijk ingestroomd in onze lokale voorzieningen. Oftewel: het heeft wel een effect later. Het heeft een effect. Op korte termijn is de oplossing: laten we die Oekraïners het zelf doen. Maar er is nul onderbouwing of dat ook kan. In alle eerlijkheid, deze raakte me wel, de vraag is of we hier niet door een ondergrens heen zakken met het opvangen van die vluchtelingen. De mensen komen uit een oorlogszone, ze zijn misschien getraumatiseerd en daar gaan wij van vragen: jongens, we gaan jullie niet helpen, voor een heel groot deel moeten jullie zelf de voorzieningen gaan regelen. Ik vind dat we dat eigenlijk niet kunnen vragen. Als laatste het draagvlak, draagvlak van inwoners, dat is ook getest. Dan wordt er gezegd: jullie bouwen wel voor de vluchtelingen maar niet voor ons. We dachten dat ondervangen te hebben met die 50/50 constructie. Maar in de uitvoering geeft het college aan: dat willen we ervan af halen, de flexwoningen die noodzakelijk zijn ook voor onze eigen inwoners met het huidige voorstel van het college en de uitvoering gaat dan ook niet. Dat halen we er dan ook al vanaf. Wat ons betreft dan minder draagvlak. Richting de toekomst: nu draagvlak, de vraag is of het er al is, maar richting de toekomst, de oorlog wordt vergeten. We zien het ook met Afghanistan, de asielzoekers, de economie wordt slechter, mensen komen meer onder druk te staan, onze verwachting is dat het draagvlak alleen maar lager gaat worden. Als laatste kijk ik ook even naar een stukje draagvlak in de raad. De grote partijen, de vorige keer was iedereen er kritisch op, zelfs tegen. Alleen WIJ zat er positief kritisch in, maar ook met een goed argument van die 50/50 en die is er nu ook afgehaald. Dan is even de vraag: hoeveel draagvlak is er in onze volksvertegenwoordiging? Alomtvattend lijkt het me niet het juiste plan waar we nu mee bezig zijn. Ik ben benieuwd naar de reactie erop van het college, maar wat ons betreft kunnen we de pilot niet doen. Het andere spoor dat de heer Van den Beukel voorstelt, daar kijken we met interesse naar. Ik ben benieuwd wat de reactie van de burgemeester is.

De heer Van Egmond, CU: De klok tikt. Duizenden Oekraïners zijn naar ons land gevlucht voor de oorlogsmisdaden van president Poetin, ze hebben een veilige toevlucht nodig. Talloze ontheemden die stuk voor stuk verschrikkelijke dingen hebben meegemaakt. Het is onze plicht als Europa, als Nederland maar ook als Lansingerland om die slachtoffers een veilige plek te bieden. Laat ik duidelijk zijn, wij juichen als fractie toe dat wij als gemeente verantwoordelijkheid durven te nemen in deze crisis. Het is immers nodig en niet elke gemeente heeft de middelen of staat er om te springen. Wel maken wij ons grote zorgen over hoe dit dossier zich ontwikkelt en hoe het zal eindigen. Wij hebben ons in voorgaande commissie stevast uitgesproken over de leefbaarheid van de opvang. Oekraïners mogen niet afgelegen weg worden gestopt buiten de samenleving. Onze partij heeft een voorkeur voor scenario 2, waar wordt gekozen voor grootschalige opvang op meerdere decentrale locaties. Organisatie Vluchtelingenwerk Nederland juicht deze manier van opvang tevens toe, omdat kleinschalige opvang beter is voor de vluchtelingen, die het zwaar te verduren hebben gehad en misschien nog steeds kampen met bijvoorbeeld mentale klachten. Deze variant biedt ook meer flexibiliteit bij de eventueel veranderende aantallen op te vangen mensen en verder juichen wij het toe dat de ontheemden zo goed mogelijk worden opgenomen in onze samenleving, want op die manier krijgt hun integratie hopelijk een kickstart

en kunnen zij hier werken aan hun welzijn. Optie 1 is uitgewerkt in de businesscase en daar is het meeste onderzoek naar gedaan. Echter, het scenario van centrale opvang in Bleizo-west staat misschien wel op losse schroeven. Zoetermeer wil medio juni groen licht hebben vanuit de provincie voor woningbouw op Bleizo-west en daar weten we tot op de dag van vandaag nog niets over. Is optie 1 überhaupt nog een reëel scenario voor langdurige opvang? Of is het eigenlijk al te laat? We hebben grote zorgen. In de businesscase, verschillende toelichtende brieven en technische toelichtingen werden we bijgepraat over de stand van zaken, maar het lijkt wel of we bij verheldering weer 100 extra vragen krijgen. Er zijn nog zoveel lege gaten in de plannen en nog zoveel onbeantwoorde vragen, terwijl het begin van de bouw eind van de zomer moet plaatsvinden. Het is alsof we een verjaardag gaan geven in de tuin, terwijl we eigenlijk niet weten of het gaat regenen, er nog geen taart is en over een uur de gasten al komen. Wij maken ons ook zorgen over hoe het zal verlopen met de voorzieningen en de zelfredzaamheid van de Oekraïense burgers. Wij geloven dat de Oekraïners voor zichzelf kunnen zorgen tot op zekere hoogte, maar op een gegeven moment zullen zij ongetwijfeld meer hulp nodig gaan hebben van onze samenleving. Dat brengt mij bij de dubbelzinnigheden in de businesscase. Aan de ene kant wordt gesteld als randvoorwaarde, dat de langdurige opvang geen effect mag hebben op voorzieningen, zoals wachttijden voor scholen en zorg, maar aan de andere kant wordt er gekeken naar, ik citeer: alle mogelijke manieren om de bewoners in een latere fase alsnog in te laten stromen in de reguliere, lokale voorzieningen. Los van de vraag of dit wenselijk is of niet, deze integratie van Oekraïners zal invloed hebben op onze voorzieningen. Wachttijden voor scholen en voor zorg worden simpelweg langer en dat is niet 1,2,3 op te lossen met een smak geld. Daarom onze vraag: waarom staat deze dubbelzinnigheid erin? Moeten we niet eerlijk zijn tegenover onze burgers en onszelf dat langdurige opvang aanzienlijke impact heeft op de samenleving en haar voorzieningen? Wat betreft het voorstel van de heer Van den Beukel, daar staan we ook niet negatief tegenover. We kunnen elkaar vinden in de decentrale opvang, maar over het aantal op te vangen mensen moet onze fractie simpelweg nog in beraad. We zijn in ieder geval wel van mening dat we als Lansingerland een forse bijdrage moeten en kunnen leveren. Ik zal afsluiten. Onze fractie hoopt en bidt om een goed einde van dit dossier en steunt de opvang middels optie 2 om de Oekraïners decentraal op te vangen. We vragen de burgemeester daarom ook om de tweede variant extra te onderzoeken en ons toe te lichten in hoeverre deze haalbaar is. We vragen de burgemeester om ons als commissie maar ook de burgers van Lansingerland goed op de hoogte te houden van de stand van zaken en duidelijk te communiceren over wat de toekomstplannen zijn en waarom besluiten genomen worden. We hopen op een goede uitkomst en wensen de burgemeester wijsheid en zorgvuldigheid toe. Hier wil ik het voor nu bij laten.

De heer Weerheijm, D66: Er werd door de heer Philippens ook al bij stil gestaan, over wat er voor verschrikkelijks gaande is in Europa, dat moeten we vooral niet vergeten. Ik zat vanmiddag nog een keer door mijn tekst heen te lezen, toen kwam ik tot de wrange constatering dat mijn tekst niet meer klopte, want er stond in: iedere dag sterven enkele tientallen Oekraïense militairen aan het front. Dat moest ik aanpassen naar enkele honderden. Dat is ook de situatie waar we het over hebben, daar mogen we onszelf ook van bewust zijn, voor welke crisis we staan als Lansingerland, als Nederland, als Europa. Toch de grootste crisis sinds de Tweede Wereldoorlog met de vluchtelingenstroom van ruim 11 miljoen mensen. Dat is echt ongekend. Ondanks dat het nu iets meer naar achteren is, onze headlines, we maken ons op voor de zomer, we maken ons druk over de energieprijzen en inflatie, is dit echt een hele grote crisis. De afgelopen weken heeft deze commissie al vaker stil gestaan bij dit onderwerp, we hebben meerdere technische toelichtingen gehad over dit thema. Ik denk dat ik wel voor iedereen kan spreken als dit ons de afgelopen tijd ook wat slapeloze nachten heeft opgeleverd, het heeft in ieder geval veel uren van overdenking gekost. We hebben het over meerdere scenario's gehad, decentraal, centraal, magic mix, 50/50. We zijn nu in een stadium aangekomen waarin er eigenlijk 3 scenario's voor ons liggen. Het scenario centrale opvang, waar we het eerder over hebben gehad. Het scenario meer decentrale opvang, zoals net ook al door de heer Van Egmond werd genoemd. En het scenario: we doen dit nu niet en we wachten af wat er daarna nog op ons pad komt, zoals door de heer Van den Beukel werd gezegd. We hebben de afgelopen week vaak informatie mogen ontvangen over de voor- en nadelen van verschillende varianten. We hebben gehoord over de uitdagingen voor het realiseren van voorzieningen op een centrale plek, maar ook in een decentraal systeem. Zeker toen wij als fractie de businesscase aan het lezen waren, dan besef je pas goed de omvang van een opvang als dit. Niet alleen als het gaat over de aantallen, maar ook de financiële opgave. Eigenlijk veel van de randvoorwaarden die geschetst worden op dit moment, vooral door het college, kunnen we eigenlijk wel goed volgen. Dat we geen financiële risico's willen, maar ook de aanvulling die er van de week in de brief stond van: we gaan dit wel gefaseerd doen. Ik denk dat dat een belangrijk punt is, zeker voor mijn fractie. De allereerste bespreking die we hierover hadden, dat lijkt heel lang geleden, de pilot voor de pilot, daar komt het eigenlijk wel een beetje op neer, dat we toch aan de knoppen blijven als gemeente en iedere zoveel tijd toch een stapje terug kunnen doen: gaat het nog wel zoals we het willen, is het nog steeds hetzelfde idee en gedachte zoals we het gepland hadden, gaat dit nog goed? Ik denk dat dat heel belangrijk is. Daarbij wil ik wel vermelden, zoals ik ook eerder heb gedaan, ik denk dat wij als Lansingerland een

bijdrage kunnen leveren aan het oplossen van deze crisis, dat we dat ook moeten doen, dat we dat moreel verplicht zijn om dat te doen. Dat betekent ook dat wij denken dat we als Lansingerland, of het centraal of decentraal is, echt een aandeel hierin hebben en dat we iets kunnen doen. Een punt daarbij is natuurlijk wel de integratie die al eerder genoemd werd. Aan de ene kant lezen we dat integratie niet het doel is, dat er van uit gegaan wordt dat veel Oekraïners zodra de oorlog voorbij is weer terug gaan naar hun huis. We weten niet wanneer het voorbij is, we hopen zo snel mogelijk, maar tot nu toe is er nog geen enkel zicht op. President Poetin gaf het zelf aan, dat hij de nieuwe tsaar wil zijn en half Europa onder de voet wil lopen, dus voorlopig zitten we nog in deze situatie. Daar moeten we reëel in zijn. Dat is ook door meerdere sprekers genoemd, na 5 jaar, wat gebeurt er dan? Dan zullen we een stukje instroom in de maatschappij zien. Dus dat is belangrijk om rekening mee te houden, dat we niet helemaal kunnen verwachten dat het door Oekraïners zelf gaat gebeuren en dat er ook echt een rol is voor de samenleving. Daarom vind ik het ook van belang om niet alleen over Oekraïners te praten, maar ook vooral met Oekraïners te gaan praten. We kunnen er allemaal naar gissen, naar wat zij willen, wat zij kunnen, maar daar kunnen we pas echt achter komen als we daadwerkelijk in gesprek gaan: wat heb je nou nodig van de gemeente, wat zou je zelf graag willen doen, wat denk je dat op dit moment niet lukt? Dus dat we het gesprek aangaan. Ook over de spoedzoekers, zoals net werd gezegd. Eerst hadden we het over de 50/50 mix, nu is dat een stukje afgesteld. Ergens snap ik dat ook wel. Hoeveel spoedzoekers zijn er op dit moment in onze gemeente? Dat weten we niet. We zagen in de stukken dat in het laatste onderzoek dat het er 150 waren, we kunnen wel gokken dat het er iets meer zijn dan dat, maar hoe je het ook wendt of keert, wel of geen opvang doen of in welke vorm we dat doen, ook voor onze spoedzoekers moeten we wat gaan doen. Op zich onderschrijf ik het proces van de heer Van den Beukel wel, dat wat de uitkomst van deze discussie ook is, dat we voor spoedzoekers sowieso actie moeten gaan ondernemen. Ik ben blij dat dat terugkomt in het coalitieakkoord, dat was ook één van de ambities van het college om daar echt actie op te gaan ondernemen. Dus dat moeten we sowieso doen. Al hebben we natuurlijk ook in de businesscase gezien wat de prijzen zijn van flexwoningen, dat moeten we dan ook maar goed gaan uitwerken, hoe we dat precies gaan oplossen, maar daar kunnen we vast wel iets voor bedenken. Bij het afsluiten wil ik vooral benadrukken dat het voor mijn fractie niet zozeer gaat om de vraag of we Oekraïners opvangen, maar vooral om de vraag hoe we dat gaan doen. Wij zijn van mening dat Lansingerland hier echt een bijdrage aan kan leveren, we hebben de ruimte en we hebben de mogelijkheden om wat meer te doen. Ik denk dat we die uitdaging aan moeten gaan ook al is er misschien nog heel veel onbekend en zijn heel veel dingen spannend. Als iedereen maar blijft afwachten dan komen we nergens. Dank u wel.

De heer Bik, WIJ: Laat ik beginnen met voorop te stellen dat de situatie in Oekraïne nog steeds schrijnend is en dat het uitgangspunt moet zijn dat we mensen in nood de helpende hand moeten reiken. Tijdens mijn inbreng van 18 mei heb ik dat ook aangegeven en daar staat mijn fractie nog steeds achter. WIJ heeft tijdens het debat van 18 mei aangegeven in de basis niet onwelwillend te staan tegenover het verkennen van de mogelijkheden voor tijdelijke opvang van Oekraïners op Bleizo-west. We hebben zelf aangegeven trots te zijn, dat we als gemeente daarvoor onze nek uitsteken, zowel in de regio als landelijk. Daar hebben we wel een aantal voorwaarden aan verbonden. Ik hecht eraan om deze voorwaarden nog een keer expliciet en in willekeurige volgorde te benoemen. Er dient draagvlak te zijn voor een dergelijke tijdelijke grootschalige voorziening bij de bevolking van Lansingerland en de gemeenteraden van Lansingerland en Zoetermeer. Er vindt een gecombineerde realisatie plaats van flexwoningen voor de genoemde doelgroep Oekraïners en flexwoningen voor specifieke doelgroepen in Lansingerland, te weten starters, spoedzoekers en cetera. Een combinatie van deze doelgroepen verhoogt de leefbaarheid van een dergelijke voorziening en geeft draagvlak binnen onze samenleving. Hoe kan het college en/of de burgemeester daar zorg voor dragen? Geen combinatie is in deze situatie geen win/win. De duur van deze tijdelijke grootschalige opvang is voor maximaal 5 jaar. Geen verlenging of andere invulling bijvoorbeeld voor statushouders en/of asielzoekers. Na deze periode moet het spreekwoordelijke stokje overgegeven worden aan een andere gemeente of veiligheidsregio. Er dienen voldoende voorzieningen te zijn getroffen voor het langdurig verblijf van Oekraïners opdat er geen bovenmatige belasting plaats vindt van bestaande voorzieningen in Lansingerland. De financiering van de realisatie van de voorziening ten behoeve van de Oekraïners en de beheerskosten dienen vooraf door het rijk te zijn geregeld, waardoor de gemeente Lansingerland geen kostendrager zal zijn en ook geen financieel risico loopt. Er moeten heldere en eenduidige afspraken zijn gemaakt over de bestemming en het gebruik van de flexwoningen na het vertrek van de Oekraïners. Er moeten heldere en eenduidige afspraken zijn gemaakt met de provincie en het rijk, dat de bouwlocatie Bleizo-west door de gemeente Lansingerland in ontwikkeling kan worden gebracht. Als laatste, het project tijdelijke woningen Oekraïners wordt iedere 3 maanden besproken in de commissie AB, zodat de raad goed geïnformeerd blijft en in staat is waar noodzakelijk bij te sturen. Er zijn gedurende de afgelopen weken meerdere informatiemomenten geweest vanuit de burgemeester en/of het college om zaken te verduidelijken. Ook zijn er tientallen technische vragen beantwoord, waarvoor dank. Ik had echter gehoopt dat we de afgelopen 4 weken stappen zouden hebben gemaakt om een aantal onduidelijkheden weg te nemen,

zodat we als raad ook een weloverwogen standpunt kunnen innemen. Ik moet echter concluderen dat op een aantal cruciale vragen nog geen antwoord is of dat de antwoorden juist weer vragen oproepen. Bijvoorbeeld, ik noem 2 voorbeelden, maar het zijn er wat meer, rondom de financiering. In de beeldvorming van 18 mei werd aangegeven, dat als het rijk financieel niet garant staat of als dat nog niet als zodanig wordt aangegeven, dat dan de veiligheidsregio dat zou zijn of garant zou staan. Uit de beantwoording van onze technische vraag 5, heeft de veiligheidsregio een onvoorwaardelijke garantie afgegeven aan Lansingerland dat alle kosten die niet door het rijk vergoed worden ten laste zullen zijn van de veiligheidsregio, het antwoord daarop is: nee, deze garantie is er niet. Dat is voor ons niet genoeg. Wij steken onze nek uit en dan eist mijn fractie ook, dat het rijk en/of de veiligheidsregio hun verantwoordelijkheid nemen door onder meer het financiële gedeelte voor Lansingerland goed te regelen. Hoe gaat de burgemeester en/of het college deze garantie veilig stellen? Daarnaast speelt nog de second opinion rondom de bevoegdheid van de burgemeester en/of het college. Wanneer wordt daar een antwoord op verwacht van het juridisch adviesbureau? Wat is dan de positie van de raad? Het is en wordt voor mijn fractie steeds onduidelijker wat de positie van de burgemeester, het college en/of de raad is in dit vraagstuk. Mijn fractie hecht waarde aan een helder en eenduidig beeld waarin de positie en de bevoegdheden van de burgemeester, het college en/of de raad duidelijk zijn. Volgende week staat het punt, waar we het vanavond over hebben, op de agenda van het college van B&W. Ik stel voor dat er procesmatige afspraken gemaakt worden tot de 23^e om ervoor te zorgen dat een aantal cruciale vragen van de raad voor die tijd beantwoord worden. Mijn vraag is: hoe kijkt het college hier tegenaan? Ik sluit af. Onze houding is nog steeds: ja, mits. Maar gezien het feit dat nog steeds niet duidelijk is of onze voorwaarden ingevuld worden, zijn we inmiddels een stuk minder positief over de pilot. Als laatste, het idee van het CDA klinkt heel sympathiek en daar willen we zeker over meedenken. Het vraagt wel het nodige uitzoekwerk om tot een weloverwogen keuze te kunnen komen. Een motie aankomende donderdag is in dat kader wellicht te vroeg, op dit moment is er bijvoorbeeld nog geen beeld bij de consequenties voor de bestaande bouwlocaties. Dank u wel.

De voorzitter: Dan gaan we naar de heer Nanninga van de PvdA.

De heer Scheringa, PvdA: Nanninga is leuk, een combinatie van mijn voor- en achternaam. De voorzitter: Neem me niet kwalijk, de heer Scheringa. De heer Scheringa: Geen punt. Hier zijn we weer. Mijn fractie vindt het goed dat we als raad deze moeite nemen om tot een goed gedragen besluit te komen voor de opvang van Oekraïense vluchtelingen. De PvdA wil dan ook graag meewerken om tot een zo optimaal mogelijke opvang te komen. Op voorhand wil ik aangeven dat de PvdA de burgemeester steunt in zijn voornemen om de opvang te realiseren. Maar hoewel de plannen steeds meer vorm krijgen, blijft veel onduidelijk, de collega's hiervoor hebben het ook al genoemd. Bij de beeldvorming is aangegeven: het is learning on the job. Omdat we niet de enige zijn in de veiligheidsregio, maar Vlaardingen ook deze pilot uitvoert, vraagt de PvdA zich af: hoe gaat het in Vlaardingen? We nemen aan, dat de gemeente contact heeft met Vlaardingen en samen optrekt. Kunt u aangeven hoe het in Vlaardingen gaat? Maakt Vlaardingen ook een keuze voor centraal/decentraal en ervaart Vlaardingen dezelfde uitdagingen qua inpassing van opvang in de omgeving en hoe gaan ze daarmee om? Kunnen we misschien nog van elkaar leren? Hoe ver is Vlaardingen in het proces van bouwen van de opvang? Gaan Vlaardingen en Lansingerland op hetzelfde moment beginnen met de opvang eind zomer 2022? Als de PvdA naar de randvoorwaarden kijkt, dan zouden we die scherper willen hebben. Financieel moeten de kosten neutraal zijn en de opvang mag geen negatief effect hebben op voorzieningen. De PvdA vraagt zich af hoe de gemeente gaat monitoren of aan deze randvoorwaarden voldaan gaat worden. Daarbij denkt de PvdA dat de uitvoering van dit project zonder nadelen wel een heel optimistische kijk op de werkelijkheid is. De Oekraïners gaan gebruik maken van voorzieningen en dat zal belasting opleveren. In uw brief geeft u zelf ook aan, dat er geen garanties zijn dat er geen nadelige effecten zullen zijn. In hoeverre zijn de uitgangspunten dan keihard? Hoeveel nadeel is de gemeente dan bereid te accepteren? Of wordt het project direct gestopt op het moment dat er nadelen zijn? De PvdA wil aan de burgemeester maar ook de andere fracties vragen, maar de meeste fracties heb ik al gehoord dus dat antwoord ken ik al: hoe hard moeten we de randvoorwaarden zien als er nadelige effecten optreden? Is het niet eerlijker om op voorhand te erkennen dat er nadelen zullen ontstaan en dat we die moeten accepteren, uiteraard tot op zekere hoogte. Dan over de locatie. De PvdA vindt ook decentrale opvang beter, maar we denken dat hier zorgvuldige participatie per locatie voor nodig is. Een zorgvuldige participatie kost echter tijd en die tijd is er naar ons idee niet. Niet als ze voor eind zomer 2022 klaar willen staan voor opvang. Gezien de locatie van Bleizo-west denken we dat hier qua participatie sneller begonnen kan worden. Als we dan echter naar de memo van gemeente Zoetermeer kijken, dan moeten we daar natuurlijk als gemeente netjes mee omgaan. De PvdA wil graag van de burgemeester weten: wat is er nu concreet nodig om op Bleizo te kunnen starten, zodat ook aan de randvoorwaarden van de gemeente Zoetermeer wordt voldaan? Is er een raadsbesluit nodig om permanent te bouwen op deze locatie? Hoe staat dit voornemen om geen onomkeerbare besluiten te nemen? Als er besloten wordt voor permanente ontwikkeling, is het dan nog omkeerbaar? De leefbaarheid op deze toekomstige locatie baart ons wel zorgen. De PvdA zou het

college willen verzoeken om de uitgestoken hand van de Maaskoepel om mee te denken zeker te aanvaarden, want er ligt wel een uitdaging daar. Daarom wil de PvdA ook graag weten, stel, we starten een scenario 2 op Bleizo, zouden we daar dan voldoende startcapaciteit kunnen genereren om in het vervolgproces ook op decentrale locaties flexwoningen te kunnen ontwikkelen met een zorgvuldig participatieproces? Zou op de decentrale locatie ook direct gebouwd kunnen worden voor onze eigen starters en spoedzoekers? Dat zou voor de PvdA en onze inwoners een grote wens zijn. Dan nog even over de vraag die de collega van het CDA stelde. Zoals ik al aangaf, op zich heeft decentraal ook onze voorkeur. Alleen, wij denken wel dat onze gemeente in staat moet zijn om 1.000 tot 1.500 inwoners te kunnen raadplegen, dus in dat kleinschalige gaan wij niet mee, maar op zich, een onderzoek naar flexwoningen, ik weet niet hoe dat in de besluitvorming zit. Uiteraard zijn wij voor flexwoningen en alles om woningen te genereren voor onze eigen bewoners, onze starters en ouderen, iedereen die hier problemen heeft met woningen. Daar staan we voor, ik hoop de raad daarin mee te vinden. Dank u wel.

Mevrouw Gabin, GL: Lansingerland heeft een centrale positie in de regio, beschikt over gronden waarop een grootschalige locatie mogelijk is en heeft een goede sociale structuur. Je zou kunnen denken: hier zijn geen bezwaren op te bedenken. Maar dat hebben we vanavond wel anders gehoord. Wij zijn in ieder geval een groot voorstander van huisvesting dichtbij de kernen. Vluchtelingen niet buiten sluiten maar echt in onze leefomgeving betrekken, waar het goed en veilig wonen is. Vluchtelingen plaatsen op braakliggend terrein langs de snelweg zonder infrastructuur en overige voorziening dan alleen wat noodzakelijk is kan voor problemen zorgen. Ook volgens Vluchtelingenwerk heeft kleinere locaties de voorkeur, aangezien wij niet verwachten dat de druk op de woningmarkt na 5 jaar wordt verlaagd. Met de exit-strategie in het achterhoofd is het verstandig om tenminste 1 van de kleinschalige locaties achter de hand te houden, zodat die niet na 5 jaar worden opgeheven. Wilderszijde is voor een periode van 2 jaar beschikbaar gesteld. Zijn er locaties die langer dan 5 jaar beschikbaar zijn en aan de randvoorwaarden voldoen? Indien er gekozen wordt voor een decentrale plek, spreiding van langdurige opvang over meerdere kleinere locaties, dan heeft dat zo zijn uitdagingen. Het is vooral nadelig voor de logistiek en clustering van zorg- en onderwijsvoorzieningen, dat zien wij ook in. Ik zie momenteel hoe vrijwilligers en locatiemanagers heen en weer worden gesleurd tussen de Kulk en de Tobias-vluchtelingen. Dit vergt veel inspanning van de vrijwilligers en anderen. Daarbij is er nog geen specifieke regeling voor materiaal- en personeelskosten vastgesteld. Het is dus wel efficiënter als er 1 centrale plek wordt opgezet. Wel is het zo dat de eis van de gemeente Zoetermeer en het standpunt van de provincie Zuid-Holland deze variant belemmert, dus ook wij zitten hier nog in dubio. De druk op de woningmarkt is enorm groot. GL was juist zeer gecharmeerd van de businesscase met het voorstel om de helft van de flexwoningen te laten bewonen door andere woningzoekenden. Nu is dat gewijzigd naar een minimum van 150 flexwoningen voor de lokale behoefte. Hier zijn thuiswonende starters en gescheiden mensen een onderdeel van. Maar we vergeten dat deze doelgroep veel groter is, denk aan huiselijk geweld, dat alsmaar toeneemt en slachtoffers nergens terecht kunnen. GL is van mening dat wij op dit gebied meer kunnen betekenen voor de spoedzoekers in de regio. Ook de statushouders uit de Hergerborch worden hier gehuisvest. Zijn dit statushouders die onderdeel uitmaken van de taakstelling van de gemeente Lansingerland? Zijn dit statushouders die elders in het land worden gehuisvest? Dit is voor ons nog onduidelijk. Wat ons betreft worden de flexwoningen ook ingezet voor asielzoekers. Wij zien op het nieuws hoe overbelast de AZC's zijn op dit moment. Wij missen namelijk bestuurlijke moed en bereidwilligheid om die andere belangrijke maatschappelijke opgave, namelijk langdurige opvang van ontheemden van niet-Oekraïners. Ook al ligt hier nog geen noodwet aan ten grondslag, als neutrale gemeente dien je daar geen onderscheid in te maken. We hebben ook nog een vraag betreffende de scenario's. Wat zijn de scenario's wanneer afgezien wordt van de pilot? Dit is een gerichte vraag aan de burgemeester. Welke opgave krijgt Lansingerland dan op haar bord? Dat de burgemeester samen met de VRR en de gemeente Vlaardingen hun verantwoordelijkheid nemen in het realiseren van grootschalige opvang, vinden wij getuigen van bestuurlijke moed. Ik heb veel gehoord over twijfels en dat is ook echt terecht, ook wij hebben vele vragen, maar als ik voor de burgemeester mag spreken, hoopt de burgemeester dat we met elkaar een intentie uitspreken en dat is Oekraïense vluchtelingen van onderdak voorzien d.m.v. deze pilot. Die moet nog wel veel ingevuld worden, dat is duidelijk, maar laten we de burgemeester het vertrouwen geven om dit goed vorm te geven. Wij zien dan dus ook in eerste instantie niets in de motie van het CDA op dit moment.

Mevrouw Draak, VVD: Er is inmiddels natuurlijk erg veel gezegd, met name de bijdrage van CDA en L3B sluiten aan bij de lijn, die de VVD heeft op dit dossier. Om maar even met de conclusie te beginnen: de VVD is tegen de langdurige grootschalige opvang van Oekraïense vluchtelingen op Bleizo-west, zoals het college dit nu voor ogen heeft. Hoe meer informatie er beschikbaar komt, hoe meer dit voor ons duidelijk is geworden. Even een korte toelichting waarom wij niet voor grootschalige opvang zijn. Wij willen geen 2.000 vluchtelingen op een afgelegen plek zonder voorzieningen. Hier is ook door andere fracties al meerdere uitleg bij gegeven. Daarnaast overschrijdt dit plan de draagkracht van onze gemeente aan alle kanten: op zorg, op onderwijs, budgettaire en ook de ambtenarencapaciteit. Zelfs bij

een decentrale aanpak voor 2.000 vluchtelingen zou datzelfde gelden. Daarnaast denken wij dat Bleizo-west een onmogelijke locatie is, gezien de vele belangen en andere plannen die op die locatie liggen. Het is combinatie van acute menselijke crisis en ingewikkelde bestuurlijke belangen in Lansingerland, Zoetermeer en de provincie. De provincie houdt stoïcijns vast aan windenergie. Dit werkt vertragend en draagt het risico in zich, dat we op een dag toch niet verder blijken te kunnen op Bleizo-west. Daarnaast is het onzeker hoelang de vluchtelingen uit Oekraïne zullen blijven, dus is het niet verstandig om zo'n grote locatie van flexwoningen neer te zetten binnen onze gemeente. Stel, dat het over 5 jaar niet meer door Oekraïners wordt gebruikt, dan staat er voor 2.000 mensen woonruimte leeg in economisch niet afgeschreven units. De stap naar een AZC lijkt dan klein en zoals bekend wil de VVD geen AZC in de gemeentegrens van Lansingerland. Daarnaast stond er vanochtend iets in zowel de Telegraaf als in het Algemeen Dagblad: het rijk houdt vast aan de wens voor grootschalige en langdurige opvang. Maar er is een advies gepubliceerd aan het kabinet van de adviescommissie voor vreemdelingenzaken en de raad voor het openbaar bestuur. Gebleken is dat grootschalige opvang bestuurlijk niet werkt en dat dit problemen in de asielketen in stand houdt. Het telkens moeten op- en afschalen in opvangcapaciteit is het gevolg van slecht landelijk beleid. Binnen de gemeente, in het algemeen gesproken binnen Nederland, is bovendien geen draagvlak voor grootschalige opvanglocaties. Als je daarentegen kijkt naar kleinschalige opvang, dat blijkt allemaal uit het recent gepubliceerde advies, is slechts 3 op de 10 burgers daar tegen. Ook als je vanavond naar onze beraadslagingen luistert, lijkt ook in Lansingerland draagvlak te zijn voor kleinschalige opvang. De conclusies hiervan liggen al bij de staatssecretaris. Als we dan toch in de VRR een pilot willen draaien, laat het dan een pilot zijn die aansluit bij het adviesrapport en niet een pilot die blijft doorgaan op het pad van slecht landelijk beleid. Ik wil ook graag gezegd hebben, net als alle andere fractie: de VVD vindt het normaal dat ook Lansingerland een bijdrage levert aan de opvang van ontheemde Oekraïners. Wij pleiten eigenlijk analoog aan het CDA dat Lansingerland een evenredig deel van de totale taakstelling van de VRR opvangt, dus ongeveer 250 personen. We hebben in de businesscase al alternatieve locaties in beeld gebracht, er is al voorwerk verricht. Misschien, daar heeft de burgemeester voor gewaarschuwd de vorige keer, moet er wel een bouwplan worden aangepast, maar in een crisis moet je altijd laveren. Ik heb ook iemand anders horen zeggen: een offer zal je ergens moeten brengen als je in deze noodsituatie mensen wilt opvangen, die nu ontheemd zijn. De VVD denkt als alle gemeenten in de VRR zich willen verbinden aan deze gezamenlijke taakstelling, dan delen we met elkaar de kosten, de ambtelijke belasting en de draagkracht in de samenleving. Het gaat daarbij minder ten kosten, ook op de lange termijn, van wat wij in Lansingerland voor onze huidige inwoners allemaal moeten doen en op stapel hebben staan. Concluderen, als de VVD het voor het zeggen zou hebben, dan zouden we de burgemeester dus willen terugsturen naar de veiligheidsregio met een tegenvoorstel dat meer solidariteit inhoudt met zowel de Oekraïners als de Lansingerlanders. Wij pleiten voor decentrale opvang, verdeeld over kleinere projecten in alle gemeenten van de VRR, zodat de vluchtelingen dichtbij onze samenleving komen te wonen, in bijvoorbeeld kantoorpanden of flexwoningen. Als de opvang onverhoopt toch langdurig wordt, dat hopen we niet, want we hopen dat de oorlog ophoudt, maar is het wel langdurig, dan heb je bij kleinschalige voorzieningen een betere aansluiting op de samenleving en op alle voorzieningen die daaraan vast hangen. Mocht de oorlog toch op korte termijn achter ons liggen, dan hebben we binnen onze eigen gemeentegrenzen noodcapaciteit voor andere spoedzoekers georganiseerd. Maar langdurige en grootschalige opvang op Bleizo-west, de VVD blijft er tegen. Dank u wel.

Beantwoording college

Burgemeester Van de Stadt: Dank aan de fracties voor hun bijdrage. Er zit voor mij in dit overleg met u eigenlijk maar 1 randvoorwaarde en daar heeft u ruimschoots aan voldaan en dat is de randvoorwaarde: de burgemeester heeft de wettelijke taak en die zal de burgemeester op één of andere wijze moeten uitvoeren. Ik proef hier meer dan voldoende draagvlak voor die wettelijke taak en de uitvoering daarvan. De wijze waarop, daar kunnen we altijd over verschillen. Hoe is niet belangrijk, de wettelijke taak is een gegeven. Dank voor de steun, daarmee hebben we een heel goede basis voor een goede discussie. Ik ben het ook eigenlijk met de meeste opmerkingen eens. Laat ik beginnen met de heer Van den Beukel, die er veel moeite in gestopt heeft, veel vragen heeft gesteld en daarmee bijgedragen heeft aan de informatievoorziening. Ik ben het gewoon eens met zijn betoog. Een keurig betoog volgens de lijnen zoals ik vind dat je een betoog als fractie moet opbouwen. Dan doel ik met name op het einde: heb je een concreet alternatief? Dat is wel belangrijk, waar je dan heen wil. Het is makkelijk om nee te zeggen tegen plannen, het is veel moeilijker om zelf ergens voor te gaan staan. Dus ik waardeer dat zeer, mijn waardering voor de heer Van den Beukel, maar dat weet hij al. De heer Van den Beukel begint met de risico's en ik zou de heer Bik willen bijvallen, die zei ongeveer: wij steken hier onze nek uit en dan mag je wat verwachten van de andere partij. Dat is exact mijn bijdrage geweest de afgelopen dagen in interne kring en daarbuiten. Ik vind het onbestaanbaar, echt onbestaanbaar, dat het rijk die verantwoordelijk is voor een crisis die een nationale omvang heeft daartoe een taak belegt bij de burgemeesters zonder er bevoegdheden aan te koppelen, de taak maar hoe, is dan de vraag, en dat

vervolgens die burgemeester die zijn nek uitsteekt, dat zijn in dit geval de burgemeesters Wijbenga, Aboutaleb en ik overal moeten leuren, leuren, leuren. Alsof het ons probleem is wat we aan het oplossen zijn. Het is een nationaal probleem en dan mag je verwachten dat het ministerie zegt: wij gaan het financieren. Die vraag is vanuit burgemeester Aboutaleb in mijn aanwezigheid, dus ik ben getuige, ook keihard bij het ministerie neergelegd. Eigenlijk krijgen we: ja, we doen dat wel, dat komt wel. Maar zeg het dan gewoon. Afgelopen weekend was ik op een huwelijk en daar sprak ik een ondernemer uit Silicon Valley, leuk, zo'n internationaal huwelijk, was gewoon een Nederlander, daarom was ik daar, en die vertelde over een afdeling bij Facebook die innovatie doet, ik begrijp dat allemaal niet dus ik ga het niet herhalen, maar is door Facebook gewoon een miljard voor uitgetrokken, zij zeggen: dit is het geld, ga het regelen, ga aan de slag, we zien wel wat eruit komt. Een ondernemersmentaliteit, die we, burgemeester Wijbenga, Aboutaleb en ik ook willen uitstralen met oplossen. Dat brengt me ook bij het kritiekpunt op de bijdrage van de commissie, dan kijk ik vooral naar de heer Van Egmond, niet persoonlijk bedoeld maar om het duidelijk te maken. Als Sint Maarten bij het delen van zijn mantel zich afgevraagd had wat het voor hem betekende, dan was het niet gebeurd. We hebben nog veel vragen, hoe komen we dan verder: dat kan niet op dit moment. Als we alle vragen beantwoord willen hebben voordat we het gaan doen, dan gaan we het niet doen. Ik heb klip en klaar aangegeven: dat kan ik niet bieden, we moeten hier risico's nemen. Als u garanties wil, ik kan alle garanties geven, maar dat is niks waard. De garanties als we het niet doen zijn namelijk exact dezelfde. Gaat het iets betekenen voor ons onderwijs? Nou, als we het niet doen gaat het in ieder geval iets betekenen voor het onderwijs. Dat blijft altijd boven de markt hangen, welke koers, welke oplossing we ook kiezen, inclusief de oplossing van niets doen. Nogmaals, daar heeft u niet voor gekozen. Dat gaat gewoon echt niet. U zult de stap moeten maken, dan kijk ik naar de bijdrage van mevrouw Gabin, het gaat om de intentie. De heer Philippons: Ik ben even benieuwd hoe de burgemeester kijkt, die risico's weegt, hij geeft aan niet alles duidelijk te hebben en dat er risico's genomen moeten worden, tegelijkertijd, waar ik een beetje mee zit, is dat het wel risico's zijn met een waanzinnig kwetsbare groep. Is het verantwoord, vindt de burgemeester het verantwoord om met deze groep die risico's te nemen? Burgemeester Van de Stadt: Daar kom ik op, want het is een breder verhaal, er zijn een heleboel zaken. Maar als we het niet doen, nemen we ook een risico met deze groep, want dan (...). Ook daar zit in beide kanten een onzekerheid in. Nogmaals, dat ontslaat ons niet van de goede discussie, die ik u heb horen spreken. Daar gaat het even om, het gaat om de intentie: zijn we van plan als Lansingerland een bijdrage te leveren aan dit nationale probleem. Die intentie heb ik u duidelijk horen uitspreken, dat is veel waard. Mevrouw Gabin zei het: u heeft het goed gedaan. Daar gaat het om. Als de heer Van den Beukel in zijn eerste bijdrage stelt dat er een aantal risico's is, daar willen wij garanties, maar dat is een groot woord, maar duidelijkheid op zijn minst, liefst ook garanties, dan deelt het college, dan deel ik dat volledig met u. Dan is het zeer teleurstellend dat we moeten concluderen en één van u deed dat letterlijk, de heer Bik, dat we dan niet verder gekomen zijn. Ik zeg het maar even met een lange bestuurlijke ervaring in dit land, daar loop je telkens tegenaan. Niemand zegt nee, maar iedereen gaat op het moment dat je je nek uitsteekt moeilijk kijken. Terwijl je mag verwachten dat er een andere mentaliteit komt als er zo'n crisis is. Ik zag een cartoon over het kabinet en de crisis, dan heb je 8 hoofdstukjes van onze bewindslieden, een aantal hetzelfde overigens, maar je ziet De Jonge, Kaag en Rutte een aantal malen, dan wordt er een probleem genoemd en dan is de oplossing telkens: iemand anders is verantwoordelijk. Stikstofcrisis: provincies. Asielopvang: gemeente. Woningnood enzovoorts. Het is altijd iemand anders die verantwoordelijk is. Het kabinet moet in actie komen. Ik deel dat in de bijdragen die verschillende van u: het is zeer teleurstellend dat als je je nek uitsteekt en iets van plan bent, je er niet de steun voor krijgt die je mag verwachten van de verantwoordelijke instantie en dat is de rijksoverheid. Dus dat delen we in die cultuur. Dan is de vraag vervolgens: hoe gaan we verder? We hebben u 3 varianten laten zien. Grootschalig 1 locatie, grootschalig decentraal en een derde variant, die is misschien wat negatief geformuleerd, dan kijken we wat er gebeurt. Ik denk dat de heer Van den Beukel daar een actievere variant van maakte: dan gaan we dat gewoon doen. Daarbij zeg ik wel in de richting van mevrouw Draak: als u evenredigheid vraagt op dit dossier, dan krijgt u dat direct terug vanuit de regio op het asiëldossier. Daar doet Lansingerland niets of heel weinig. Die geef ik u wel mee, want als u het ene vraagt, zullen anderen het van u eisen. Dus dan is dat wel de consequentie daarvan. Als we het grootschalig voor Oekraïners doen, dan zal de regio terecht zeggen: Lansingerland heeft zijn aandeel geleverd en zijn verantwoordelijkheid daar gepakt, dan pakken wij waar wij goed in zijn, het is geen onwil, zeker niet bij mij, maar geen geschikte locaties, dan pakken wij met onze geschikte locaties dat deel van de discussie. Mevrouw Draak: Het is een verhelderende vraag, want ik heb juist begrepen dat deze vluchtelingencrisis niets met asielzaken te maken heeft. Op het moment dat je in de veiligheidsregio met de aangesloten gemeenten een andere verdeling onderling zou afspreken, wat heeft dat dan met het asiëldossier te maken? Burgemeester Van de Stadt: Omdat je altijd zo met elkaar omgaat. Als jij zegt bij het ene probleem: evenredige verdeling. Dan zal een ander bij een ander probleem ook die evenredige verdeling bepleiten. Dus de verwachting is als u mij zult laten pleiten, als wij het voor het zeggen zouden hebben, en ik ga pleiten voor een evenredige verdeling op het gebied van Oekraïners, dan zal ik straks ergens in een discussie het terug krijgen: waar is het evenredige deel van Lansingerland op het asiëldossier? Want daar doen wij weinig tot niets. Dat is

gewoon de consequentie van uw wens. Ik wij u daar gewoon op, ik sta er verder bestuurlijk neutraal in. Maar dat is wel de consequentie ervan. Het voorstel van het college is meer te doen. Dat is een bewuste keuze, niet om het asiendossier af te schuiven, helemaal niet, wij kunnen daar niet op leveren of heel moeilijk, we hebben geen hotel, we hebben geen bungalowparken, we hebben geen leegstaande gevangenis, we hebben geen leegstaande grote kantoren enzovoorts. We hebben dus geen geschikte locatie, dus we zijn daar niet als eerste aan bod. Maar daar gaan mensen ons niet mee laten weggelaten vroeg of laat, want dat is een technisch argument wat ze accepteren totdat ze het ruiken als politiek onwil. Dat is het niet, in ieder geval niet van mij en niet van het college en ik denk ook niet van u, maar dat is wel de discussie waar je dan in belandt. We hebben gezegd: niet evenredigheid, wij doen wat wij kunnen. We kunnen dan ook de discussie m.b.t. het asiendossier voeren. Grootschalig, 1.00 tot 1.500. Bij Vlaardingen staat het op 1.000. Als we op 800 zouden uitkomen, is dat ook een heel mooie bijdrage, het is namelijk een pilot. Een pilot betekent dat we aan het uitzoeken zijn waar je tegenaan loopt als je dat wilt doen. Helaas moet ik met u concluderen: je loopt dus tegen heel veel dingen aan. In die zin is de pilot een succes al moet je je afvragen of je verder komt. We zouden dus ook tot de conclusie kunnen komen dat we het niet moeten doen. Dat is wat we concreet van u gehoord hebben: u heeft uw bedenkingen. Het college is het besluitvormend orgaan. De heer Bik vroeg naar de second opinion. Als je vraagt of je een voorinzage mag hebben in die second opinion, die nog niet klaar is, dan zegt zo'n advocatenkantoor natuurlijk: u kunt zich er niet aan houden, het is nog onder voorwaarden, het mag niet tegen ons gebruikt worden. Maar ze bevestigen wel het beeld dat wij schetsen in de notitie. De burgemeester is aan zet, besluitvorming ligt bij het college van B&W, gehoord hebbende de wensen en bedenkingen van de raad. Op de motivering van ons zit wat kritiek, dat is allemaal prima, maar het komt wel op hetzelfde neer. Het college is het bevoegd orgaan, gehoord hebbende uw wensen en bedenkingen. Het college zal een inschatting moeten maken, ik ook overigens, maar het college in den brede wat het draagvlak is bij de raad om dit te doen. Dat is door verschillenden van u ook aangehaald. Dat is de inschatting die het college dinsdag moet maken. Ik zal proberen hen daar van een voorzet te voorzien. Dit is de hoofdlijn volgens mij, we moeten het eens worden over welke van de 3 varianten we doen. Staan we daar tegenover? Nee, omdat variant 3 overeenkomt met wat de heer Van den Beukel zegt, dus als 1 en 2 niet haalbaar zijn, dan wordt het 3. Wij hebben het passief gemaakt, de heer Van den Beukel maakt het actief, dat neem ik graag over, dan gaan we aan de slag. Daarbij zeg ik wel: dan wil ik ook van u de bevestiging hebben, dat kan in de tweede termijn, wat u kleinschalig noemt. L3B en VVD vonden 50 al niet meer kleinschalig, daar hebben we een discussie over gehad. De VVD heeft toen gezegd: volgens uw eigen definitie is het wel kleinschalig. Maar daar gaan ze zelf over. Als het om 40 gaat, dan praat je bij 200 tot 300 over 5 tot 7 locaties. Dat is een hell of a job in de uitvoering. Mevrouw Gabin heeft terecht iets gezegd over wat het voor vrijwilligers betekent, dat geldt ook voor het ambtelijk apparaat. Dat maakt het echt heel erg lastig. In alle opties is het verschil tussen centraal en decentraal echt gelegen in de behapbaarheid. Mijn overtuiging is, ik kan u dat niet hard maken, decentraal kan, decentraal grootschalig, de PvdA had daar de voorkeur voor. Als het kon, zou dat ook de voorkeur hebben van het college. Alleen, ik heb echt met het ambtelijk apparaat grote zorgen of we dat kunnen behappen. Als het grootschalig is, dan moet het eigenlijk wel centraal. Dat is mijn conclusie, ik kan dat niet keihard onderbouwen, dat is gebaseerd op het ambtelijk apparaat, de signalen van vrijwilligers, wat er nodig is om het op te vangen. Er is een te prefereren oplossing, dat begrijp ik van Vluchtelingenwerk bijvoorbeeld, maar we kunnen dat niet waarmaken. Vluchtelingenwerk erkent dat ook, daarom staan ze ook achter het initiatief en zijn ze blij dat we dit doen. Als je niet de optimale variant kan kiezen, dan moet je terugvallen als je het doel grootschalige opvang wil waarmaken. Dus als u zegt: dat is voor ons echt een brug te ver, dan vervallen we automatisch in variant 3. Variant 2 kan, als u dat wilt gaan we dat doen, maar dan waarschuw ik dat we vermoedelijk vast gaan lopen. We zullen ons uiterste best doen, maar dat is het lastige van variant 2. Ja, het kan, dat is een technische conclusie. Mijn conclusie is: moeilijker dan variant 1. We wilden het grootschalig doen om redenen die ik net genoemd heb, dus we komen automatisch op de centrale variant uit. Dan ga ik even terug naar die centrale variant, de stukken zijn helder, ik heb geen opvallende afwijkingen geconstateerd bij de stukken. Het is een kwestie van: dit kan, dit betekent het. De vraag is of je het wilt. Voor het college geldt: wij willen het grootschalig doen, wij denken dat het kan, maar we zien ook een heleboel praktische bezwaren. Dat zei de heer Van den Beukel ook heel terecht: het lijkt niet haalbaar, gaan we dat grootschalige redden? Dat is mijn teleurstelling dus ook, dat ik daar nog geen zekerheid voor mezelf kan geven en ik had gehoopt die te hebben. Waar zit het op vast? Het zit vast op Zoetermeer c.q. provincie. Wij zijn het op zich eens met Zoetermeer. De wens is de locatie door te ontwikkelen tot een door u vastgesteld ontwikkelperspectief, dan kan wethouder Fortuyn direct aan de slag. Wij denken dat dit een eerste stap daartoe kan zijn. Daar komt ook die variant met alle flexwoningen, eigen inwoners doen we er dan uit. Daar is ook naar gevraagd, hoe verhoudt zich dat dan die 50/50. Voor flexwoningen is maar beperkte vraag in onze gemeente, 150. Als we er 1.000 zouden bouwen, dan komen ze vanuit heel Nederland daarheen, ook een belasting voor voorzieningen. Je kan wel tot een 50/50 mix komen, maar niet met flexwoningen, omdat er al heel snel permanente woningen naast kunnen staan. Dan doe je echt wat voor je bevolking. Zo kan je dat gaan mengen. Die 50/50 variant wil niet zeggen dat je beide poten gelijk opbouwt, misschien

loopt de poot Oekraïne wat voor, daar is gewoon heel veel haast bij, en de poot inwoners er wat achteraan, althans, breder want met die 150 zou je wel zo snel mogelijk mee kunnen beginnen. Die kunnen misschien wel redelijk gelijk oplopen, maar dan ga je daarna met je bouwen het aanvullen. Dat loopt iets achter, maar is wel permanent. Dat is de flexibiliteit die in het centrale zit en die moet u ook zo zien. Een aantal van u heeft gevraagd: dan willen we er regelmatig over praten, we willen stappen hebben, elke keer willen we nee kunnen zeggen, dat ben ik het allemaal met u eens. Echt, zo gaan we dat ook inregelen, dat gaan we dan voor u duidelijk maken. Elke 3 maanden over spreken, op zijn minst zou ik bijna willen zeggen. Dat is een gegeven. Als we echt grootschalig gaan doen, dan gaat het stapsgewijs, dan begin je met de eerste 50 units op Bleizo-noord, ten noorden omdat de grond daar bouwrijp is. En dan de volgende stap, of het nou Bleizo-zuid is, west zuid, of op Wilderszijde, dan kan je dat weer in kaart brengen, een apart besluit over nemen. We moeten daar ook met ontwikkelaars en grondeigenaren aan de slag. Elke keer is het een nieuw besluit. Ik zal er voor waken dat u niet een fuik in zwemt, dat we niet een fuik in zwemmen, als we A zeggen moeten we ook B zeggen, nee, zo zit ik er niet in, zo zit het college er niet in, dus daar gaan we voor waken. Zo moet u die grote variant dan zien. Ik denk dat ik een groot deel van de vragen indirect al heb opgelost. De risico's zoals die opgesomd zijn door de heer Van den Beukel maar ook door anderen: op al die onderwerpen willen we garanties hebben. Garantie op de financiering, garantie op medewerking van de provincie die de gemeente Zoetermeer vraagt, garantie op het in kunnen zetten van onderwijs en zorg op de locatie zonder dat het onze eigen zorg en onderwijs belast. Allemaal zaken die heel ingewikkeld zijn, want als iemand uit Oekraïne hier woont, hij heeft de gewone status, zegt de wethouder van Zoetermeer de heer Iedema terecht: al bouwen we daar een school naast de locatie, dan nog kunnen ze ervoor kiezen liever naar een Nederlandse school te gaan. Die vrijheid hebben ze. En dat is ook zo. Maar die vrijheid hebben ze ook nu. Ik kan me voorstellen dat als er een school naast Bleizo staat, dat dat een enorme toestroom kan betekenen voor 1 school, dus ik begrijp de angst van wethouder Iedema maar al te goed. Of angst, de voorzorgen, want je krijgt een probleem op die school dan. Dat is dus ook iets wat we echt gegarandeerd opgelost willen hebben. We hebben het ministerie nodig, maar het blijft lang wachten op het ministerie. De heer Philippens: Fijn dat u die garanties wil hebben. Ik ben even benieuwd: hoe lang is het redelijk om te wachten op die garanties? Hoe lang blijft een pilot wachten, ook gezien de ambtelijke capaciteit die we inzetten. Misschien de druk vanuit de veiligheidsregio, hoe langer we dit blijven doen, hoe klemmer andere gemeente komen te zitten als zij ook eventueel mee moeten doen. Burgemeester Van de Stadt: Een heel terechte vraag, een heel terechte vraag. Die deel ik. Ik ga niet beantwoorden in de feitelijke sfeer, want ik kan niet zeggen morgen of volgende week. Maar we praten wel over dat soort termijnen. Dit moet ik echt met name met de collega burgemeesters van Rotterdam en Vlaardingen bespreken, maar ik vind het teleurstellend, dat delen zij, dat we van iedereen een afwachtende houding krijgen terwijl wij aanbieden hun probleem op te lossen. Ik ben in die zin ook niet blij met de brief van de corporaties. Niet op de inhoud van de brief, want dat begrijp ik maar al te goed. Maar die corporaties hebben gewoon een taak in ons land en die taak is moeilijke groepen huisvesten. Dan mag je verwachten dat de toon van de brief is: wij willen hiermee aan de slag, wij willen ons hiervoor inzetten, maar ook wij kunnen geen miljoenen verlies nemen, dus we willen garanties. Dan sta je aan hetzelfde touw te trekken. Zo'n brief qua toon is alsof je aan een verschillend touw staat te trekken. Waar hebben we die corporaties voor? Ik verwacht lef van zo'n club, want anders kunnen we wel een commerciële partij benaderen om te doen, want het is niet verliesgevend. Het is niet een verliesgevende zaak. Het rijk betaalt de kosten, die nodig zijn voor locatieontwikkeling enzovoorts, dat is maatwerk, daar heb je de businesscase voor nodig, zoals u ongetwijfeld in de beeldvorming heeft gehoord. Daar is het € 100 per persoon per dag. Dat is € 3.000 per Oekraïner per plaats, hij hoeft niet eens opgevuld te zijn, per plaats per maand. Daar kan je een locatie voor betalen of huren, daar kan je zelfs in Lansingerland een woning voor huren, daar kan je een eventueel beroep op zorg van betalen, op jeugdzorg. Daar kan je de BOA van betalen. Het is niet zo dat er geen garantie op alle dingen is, er ligt een voorstel dat je die € 100 in ieder geval krijgt. Het gaat om de ontwikkelkosten die veel hoger zijn om het te starten. Als je een hotel hier hebt staan met 1.000 kamers, dan kunnen we morgen het hotel met 1.000 kamers afhuren en winst maken. Dat is ook wat er met de Volendam gebeurd is, het cruiseschip in Rotterdam. Daar verdient je gewoon aan, niet om het mooi te zeggen, maar er zit een verdienmodel in, dus je zou het ook commercieel kunnen invullen als je zou willen. Dus die financiële risico's komen echt niet op ons bordje, omdat je die garanties niet hebt, want die heb je al op de maandelijkse kosten. De garantie moet komen op de bouw sec. Wie doet de bestelling bij het bedrijf dat die dingen kan leveren, wie staat daar garant voor enzovoorts. Ik denk dat ik de meeste dingen heb beantwoord, misschien laat ik het aan de tweede termijn over. De heer Van Egmond: Volgens mij is mij vraag nog niet beantwoord. Dat we nog wachten op groen licht of dat Zoetermeer medio juni groen licht wil hebben vanuit de provincie. En of het dan überhaupt nog een reëel scenario is. Burgemeester Van de Stadt: Zoetermeer wil garantie hebben voordat ze akkoord gaan binnen de GR, want daar zitten zij aan tafel, dat is de eigenaar van de grond. En het .. is van de provincie. Het speelveld ligt open. De provincie kan niet een bestemmingsplan goedkeuren binnen een maand, dat gaat ook niet gebeuren. Wat we willen horen van de provincie, wat Zoetermeer wil horen, is, ik ga ervan uit dat ze een harde toezegging krijgen van de provincie dat de

provincie meewerkt aan het ontwikkelperspectief en gaat meewerken om de bestemming van Bleizo-west om te zetten van bedrijven naar woningen, dat dan voor Zoetermeer ook stappen worden gezet daar meewerken aan dit plan. De bal ligt bij de provincie in dat opzicht. Als de provincie zegt: wij gaan niet meewerken aan het ontwikkelperspectief, dus het omzetten van de bestemming op Bleizo-west van bedrijven naar wonen, dan zegt Zoetermeer: dan doen wij niet mee. Maar die uitdaging ligt niet bij mij. Die uitdaging ligt bij de minister die verantwoordelijk is voor de opvang. Die moet dan maar bij de provincie zeggen: de minister heeft gedelegeerd aan de commissaris van de koning, dus die moet dan maar naar zijn gedeputeerden wat zeggen hierover. Want anders zeggen wij: ja, wij willen wel, maar de provincie werkt niet mee. En dan houdt het op. Dan houdt het gewoon op. Zo simpel is het. Als de provincie morgen zegt: never nooit niet, over ons lijkt, we gaan never nooit niet meewerken. Dan gaat er morgen een streep door die pilot, want dan is het gewoon over. De heer Bik: Ik had nog een vraag gesteld rondom de procesmatige afspraken tot aan besluitvorming van het college. Burgemeester Van de Stad: Die heb ik overgenomen. Ik zei: ik ga gewoon het proces voor u in kaart brengen, afspraken met u maken en zorgen dat elk besluit een expliciet besluit is. Dat kan een besluit zijn, meestal zal dat zo zijn, van het college. Maar van het begin af aan heb ik gezegd: het is in mijn beeld echt niet bestaanbaar dat het college opereert zonder draagvlak in de raad. Dat hoeft niet unaniem draagvlak te zijn, dat hoeft zelfs niet een meerderheid te zijn, in die zin. Want het kan ook zijn, dat er partijen heel erg voor zijn, een paar half/half, dat mag je ook wegen als draagvlak. Het college heeft zelfstandig die taak, maar het kan niet zo zijn dat u zegt: never nooit niet, over ons lijkt, door een grote meerderheid. Mevrouw Draak zei het ook: 3 grote partijen tegen, WIJ grote aarzelingen. Dan houdt het wel even op qua draagvlak in de raad. Ik zal nooit daar tegenin gaan. Ik vind dat niet gepast. Als de minister dat gewild had, hadden ze me die bevoegdheid moeten geven, zoals bij die onheuse aanwijzing ooit, toen hij ook gezegd heeft: we staan er niet achter, maar we begrijpen wat de burgemeester doet. Dat is een andere vorm van draagvlak. Daar hebben ze niet voor gekozen, dan is dit de werkelijkheid. Dus we zullen daar als college, zeg ik ook namens de wethouders, zeer goed rekening mee houden. De heer Scheringa: Ik had nog een vraag naar de stand van zaken in Vlaardingen. Ik hoorde van de burgemeester, dat ze het grotendeels met u eens zijn in de frustraties richting het ministerie, maar ik was wel benieuwd naar de echte stand van zaken en hoe het daar loopt. Burgemeester Van de Stadt: Ik vind het altijd gevaarlijk om voor een ander te spreken, laat ik dat niet doen, maar mijn interpretatie is dat Vlaardingen er, oneerbiedig gezegd, commerciëler in zit. Die vinden gewoon: dit breien we wel rond op basis van de bestaande vergoedingen. Ik heb uitgelegd, dat dit te doen is. Tegelijkertijd ontwikkelen we daar die flexwoningen mee, die we ook willen hebben. Als die niet bezet worden, kunnen we die goed gebruiken. Voor de raad van Vlaardingen zijn er 2 randvoorwaarden gesteld: financiering, het moet betaald worden, dat delen we, en twee, het is voor Oekraïners en niemand anders. Het kan geen COA-locatie worden is de vertaling daarvan. Dat waren de 2 eisen die de Vlaardingse raad stelde. Dus in beginsel denk ik dat die het gaan uitvoeren met de huidige stand van zaken, zoals die voor ons ligt. Maar ik kan niet voor Vlaardingen spreken, er liggen nog wel uitdagingen bij hen, niet in de laatste plaats de brief van de corporaties: wie gaat zijn nek uitsteken, wie gaat die dingen bestellen, betalen, huren. Dat is overigens ook nog een vraag die ik nog niet beantwoord heb. Kunnen we 2 gescheiden trajecten doen? In de basis, de heer Van den Beukel begon erover, maar ook de heer Bik had het erover, ik denk niet dat het makkelijk is voor het college, of de wethouder wonen in dit geval, om op korte termijn flexwoningen te creëren op het moment dat er een enorme druk is om heel veel flexwoningen te realiseren. Het voordeel van een grootschalige opvang en de pilot erin, was dat wij een soort van voorrangspositie kregen bij de maatschappij om flexwoningen te zetten. Als je er 200 bestelt, kan je er nog wel 50 extra bestellen bij wijze van spreken. Maar als je je nu zelfstandig meldt als gemeente: wij willen 150 flexwoningen om op korte termijn iets voor onze inwoners te doen, ja, ik weet niet in hoeverre je bovenaan de rij komt te staan en dan zal zo'n bedrijf zeker garanties vooraf vragen. Dan moet u ook bereid zijn de portemonnee te trekken. Dat kan overigens, als de gemeente 150 units koopt, dan kan dat betaald worden in beginsel, we hebben gelukkig een spaarcentje en commercieel is het uitbaatbaar, want die mensen betalen gewoon huur, dus er zit ook weer een businesscase achter. Ik denk dat een commerciële partij dit ook zou willen vorm geven. Het komen aan die units lijkt me wel een uitdaging, gezien de moeite die wij hebben met al het geweld van de burgemeester van Rotterdam, dat bedoel ik in positieve zin, die man heeft heel veel cloud om dingen in beweging te krijgen, van het rijk, van de ministeries en dan nog zie e dat de Meeuw garanties vraag vooraf financieel, logisch ook, want het is een commerciële partij. Ik vind de garantie nog laag in verhouding tot wat ze kosten. Bouwvermogen, ja, we kunnen er een aantal maal 100 hebben, maar we hebben er 1.000 nodig en dat is alleen al in deze regio. Dus duizenden, ja, hoe gaat dat dan? Dus dat is het risico ervan. Als iemand mij wil herinneren als ik iets nog niet beantwoord heb, dan is dat makkelijker dan dat ik zelf iets zoek. De voorzitter: Ik denk dat ze dat al gedaan hebben. De heer Bik: Ik heb een punt van orde als de burgemeester klaar is. Burgemeester Van de Stadt: Ik ga misschien de heer Bik te snel af zijn. Er zijn in feite 3 opties, die hebben we gepresenteerd. Alle 3 de opties voldoen aan de opdracht die ik heb, namelijk huisvesting verzorgen voor Oekraïners. Alle 3 de opties in die zin kunt u voor kiezen en kan het college voor kiezen. Ik zal het alle 3 netjes presenteren en alle 3 gelijkwaardig behandelen, uitwerken, uitvoeren en weet ik veel wat. Grootschalig heeft als

voordeel: we nemen een boven evenredig deel, wij doen echt een stap naar voren. De gemeentesecretaris zei vandaag nog: als je ziet hoe door het ministerie over ons gesproken wordt, dan staan we wel even op de kaart met dit plan, dus dat is ook altijd winst. Dan steken we onze nek uit, dan komen we op de kaart, dan zeggen mensen: Lansingerland doet ook eens wat. Een aantal van u heeft de commissaris tijdens zijn bezoek hier gehoord. Dan zijn we ook aan onze taks, dan zal er de komende tijd niet zoveel beroep op ons gedaan worden. Dat is het voordeel van grootschalig. Daarnaast denk ik dat het behapbaar is voor onze vrijwilligers, voor ons systeem. Daarnaast denk ik dat het makkelijker is om belasting van onze zorg en onderwijs te voorkomen en ik denk dat het makkelijker is om het goed gefinancierd te krijgen via de veiligheidsregio, via het rijk, via de ministeries. Dus er zitten een heleboel voordelen aan. Er zitten ook nadelen aan, die heb ik benoemd, daar doe ik geen letter van af, want dat is gewoon waar. Twee, grootschalig decentraal voldoet aan de voorwaarde van de pilot in beginsel, we kunnen nog steeds meelopen in die kracht, we hebben nog steeds de variant dat we daarbinnen het centraal gaan organiseren, het gaat dan om vervoer, dan moet je denken aan een tijdelijke school op Wilderszijde en zorgdingen. Je kan de voordelen van de grootschaligheid ook benutten, maar onze eigen belasting en de belasting van vrijwilligers is a hell of a job. Dat is mijn eigen inschatting, een hell of a job. Ik ben zeer bang dat ik dat niet kan waarmaken. Drie, laten we dat de variant van Van den Beukel noemen, de actieve vraag: wat doen we dan? Dan gaan we actief aan de slag om ons deel te nemen. Dan zou ik er nog altijd voor pleiten liever wat meer dan de 200 of 300 dan minder. Dan zou ik ervoor pleiten, ook bij wijze van spreken 100 als kleinschalig te zien per locatie en dan hoop ik dat u in de tweede termijn iets wil zeggen daarover. Wat is dan het uitgangspunt in aantallen? Wat is uw uitgangspunt per locatie? Dat betekent uiteraard iets voor de hoeveelheid locaties. Dan moet u, dan neemt u daarvoor, als u zich uitsprekt in uw wensen, dan neemt u de verantwoordelijkheid dat dat ook meer uitleg naar onze inwoners vraag, meer participatie, ze zitten dicht bij onze inwoners op meerdere locaties, dat daarbij ook een inspanning hoort van ons allen en van het gemeentelijk apparaat om dat zelf te realiseren, want ik vermoed dat we dan buiten de pilot gaan vallen, dat ik het dan niet in de pilot kan houden, omdat andere gemeenten zullen zeggen: ja, wij moeten het zelf doen en we doen hetzelfde. Als we het grootschalig doen, kan je zeggen: iedereen helpt Lansingerland. Als de heer Bik voorstelt om te schorsen, dan zou ik daar een voorstander van zijn, want ik zou het op prijs stellen als u gewoon even wilt overleggen, liefst ook onderling, zodat het college dinsdag aan de slag kan met een heldere uitspraak van u. Nogmaals, geen uitspraak van: dit willen we met wensen en bedenkingen. Maar wel uw wensen en bedenkingen op te sommen daarin, zodat ik enig houvast heb: hoe verder? Dank u wel.

De voorzitter: Ik begrijp dat er een behoefte is aan een schorsing. Is dat correct? Ja. Voordat we aan de tweede termijn van de commissie beginnen, gaan we schorsen. Enig idee hoe lang dat zou moeten gaan duren? Kwartier, 20 minuten? Oké, dan schorsen we voor 20 minuten.

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering. Ik stel voor om dezelfde sprekersvolgorde aan te houden als in de eerste termijn.

Tweede termijn

De heer Van den Beukel, CDA: Dank aan de collega's voor het constructieve overleg zo-even, ik ga er mijn persoonlijke conclusies aan verbinden en die delen. Eerst een paar woorden in reactie op de burgemeester, dank voor zijn beantwoording. Wat me een beetje verbaast en ook wel stak misschien is de manier waarop de burgemeester sprak over de woningcorporaties. Dat zijn toch verenigingen en soms stichtingen met een eigenstandige bevoegdheid, die zich niet als een uitvoeringsorgaan van de overheid mogen beschouwen, dus dat ze daar een eigen positie in kiezen, vind ik heel goed, begrijpelijk en passend bij onze maatschappelijke ordening. Dan denk ik, met alle waardering voor de burgemeester en het college, dat we die 1.500 wat hebben onderschat of misschien overschat. Ons collectieve vermogen als bestuurlijk Nederland om dat voor elkaar te boxen in een vrij korte tijdspanne. Dat is een conclusie, dat hebben we getrokken en vervolgens gaan we weer door. Wat het CDA betreft, hebben we over 2 punten overeenstemming als raad. Het ene punt is: we zijn voor de decentrale variant. Er wordt niet meer gepleit voor 1.500 Oekraïners in de decentrale variant, dus het zal een wat kleinere schaal hebben en het gaat om nabij de kernen. Dus er is geen draagvlak voor een grootschalige variant bij Bleizo. Een andere conclusie die ik zou willen trekken is dat het beter is als de locaties wat kleiner van schaal zijn. Dus als het kan over meerdere plekken in Lansingerland. Kan, in de zin van: het zit niet de bouwplannen teveel in de weg. Dan zou dat beter zijn. We hebben geen consensus kunnen bereiken over een aantal, helaas, in mijn beleving. Misschien gaan we dat per motie doen, maar misschien is dat niet zo sjiek om dat alsnog te doen. Ik zou het me voor kunnen stellen dat de bal bij het college komt te liggen binnen deze contouren. Dan hebben we het over variant 3, zoals de burgemeester doopte, de actieve variant wel te verstaan. En dat u aan de slag kunt met die bouwcarroussel verder uit te werken. Dat wil zeggen:

goed nagaan wat er op de diverse bouwlocaties mogelijk is aan aantallen en ook in de tijd, zodat het onze lokale woningbouwproductie niet teveel in de weg zit. Vervolgens kunnen we op basis daarvan beoordelen welke aantallen in totaal en per locatie mogelijk zijn. Daar zie ik zeer naar uit. Dank u wel.

De heer Philippens, L3B: Eerst even een reflectie. Een mooie discussie, een goede toelichting van de burgemeester. Wij waren al zeer kritisch op die zeer grootschalige opvang, maar als we zo weinig steun ontvangen van het rijk, dat merken we al in de stukken, fijn dat dat dan naar boven komt, dat er eerlijk over gecommuniceerd wordt, het is totaal niet meer haalbaar, dus 1 en 2 lijkt mij dan afgeschreven en dan komt het op 3. Dan hebben we het over de kleinschalige en decentrale variant over meerdere locaties. Daarover hadden we overeenstemming. Dan zit het even op de kleinschaligheid. Die wil ik vanuit L3B iets scherper zetten, om dat gelijk maar mee te geven. Dan kijken we ook naar het stukje draagvlak, dat wij denken dat er binnen Lansingerland is om deze vluchtelingen op te nemen. Dan hebben wij het over het maximum aantal van 300. Dan heb ik het dus over het totale aantal. We vangen op dit moment al 100 man op, dus een totaal van 300 verspreid over meerdere locaties. M.b.t. de locaties zelf, dat vind ik lastig. Wat is dan kleinschalig? Dat vind ik een goede vraag, dat is natuurlijk afhankelijk van de context. Het is lastig om een aantal te noemen, als je het over 200 hebt die er dan nog bij komen, dan heb je het sowieso over 2 locaties als dat maximaal op 100 terecht komt, ik denk dat dat een goede richting is. Maar het liefst zo klein mogelijk en passend op de locatie, in ieder geval een richtlijn wat ons betreft. Dank u wel.

De heer Van Egmond, CU: Ik kom eerst nog even terug op de beantwoording van de burgemeester. De burgemeester begon over mijn vermeende kritiek op de effecten op onze voorzieningen. Het was mijn punt, dat er geen effect mag zijn op onze voorzieningen, dat de langdurige opvang geen effect mag hebben. Mijn punt was meer dat aan de ene kant gesteld wordt dat er geen effect mag zijn in de randvoorwaarden, maar dat het heel waarschijnlijk wel gaat gebeuren. Die randvoorwaarde gaat dus geschonden worden. Is het dan nog wel een goede randvoorwaarde? Nogmaals, de impact op onze voorzieningen is geen dealbreaker, maar die randvoorwaarde vinden wij tegenstrijdig met wat verder in de businesscase staat. Wat betreft het overleg, wij als CU zijn voor grootschalige opvang alleen niet centraal, wel decentraal. Op decentraal niveau moeten en kunnen wij een grote bijdrage leveren. Hoeveel en welke locaties precies is wat ons betreft aan het college.

De heer Weerheijm, D66: Allereerst dank aan de burgemeester voor de uitgebreide beantwoording zojuist van alle vragen en toch ook een beeld geschetst van hoe de vlag er nu voor hangt. Ik denk dat de burgemeester terecht de frustratie deelt, die velen van ons delen als het gaat over de rol die andere overheden innemen, dat we als Lansingerland toch onze nek uitsteken en hoopten op meer steun van andere overheden. Eigenlijk kan ik in grote lijnen aansluiten bij de bijdrage van de heer Van Egmond zojuist. D66 is in eerste instantie gewoon voorstander van grootschalige opvang. Wij denken nog steeds dat wij dat kunnen als Lansingerland. We zien allerlei dingen die genoemd zijn, allerlei moeilijkheden. Wij denken nog steeds dat het kan, maar we proeven natuurlijk ook wel hoe het draagvlak zich hier ontwikkelt. Als het dan toch gaan over decentrale locaties of kleinere schaal, dan zou ik zeggen: haal het maximale eruit. Wat dat betekent per locatie, ja, dat hangt af van de locatie. Wilderszijde is niet hetzelfde als een Merenweg of een plek ergens anders. Bekijk het per locatie, haal daarbij het maximale eruit, probeer als Lansingerland het meest te doen wat we kunnen. Pas als we denken: meer kan echt niet, dan kunnen we het gewoon niet meer aan, dan is er het moment om te stoppen. Maar als het aan de fractie van D66 ligt, dan ligt dat punt nog ver weg.

De heer Bik, WIJ: We moeten en willen verantwoordelijkheid nemen in deze humanitaire crisis uiteraard. We hechten eraan, dat dat goed georganiseerd wordt. Het rijk moet garanties afgeven en de variant moet onder pilotgarantie blijven vallen, wat ons betreft, zodat alle risico's voor onze gemeente zo minimaal mogelijk zijn of nul. Het is ons om het even of het 1 of meerdere locaties worden, dus we kunnen ons vinden in een decentrale variant, mits het de bouwambities die zijn benoemd in het coalitieakkoord niet in de weg staat. Het aantal opvangplekken is wat ons betreft ook substantieel, we denken aan rond de 1.000. Dank u wel.

De heer Scheringa, PvdA: De opmerking van de CU aangaande de randvoorwaarde, die hebben wij ook. Negatieve effecten zullen gewoon optreden. Opvang van vluchtelingen kost gewoon moeite en capaciteit. Dit zal deels ondervangen worden door de vergoedingen die de burgemeester noemde, maar ook al blijven er negatieve effecten, we hebben ook een morele verplichting om dat op te vangen tot een bepaalde grens natuurlijk. Dat de burgemeester daar zijn nek uitsteekt, dat waarderen wij zeer. De PvdA heeft in principe ook voorkeur voor decentrale locaties, uiteraard is een locatie bij het dorp veel beter dan op Bleizo. Wij zien echter wel een minimum van 1.000 totaal, toch wel. Deze hoeven natuurlijk niet direct gerealiseerd te worden, het hoeft echt niet in december klaar te zijn, het kan naar behoefte groeien. Dat heeft ook heel erg te maken met hoe de oorlog zich gaat faseren. Niemand weet hoe het

over 4 jaar is, misschien is er over 4 jaar wel geen enkele behoefte meer en kijken we achteraf terug en denken we: het viel allemaal mee. Het kan ook zijn, dat het alleen nog maar erger wordt. Je weet het niet, dus 1.000 is wel een minimum wat ons betreft, want dat is een serieus aantal en dat kunnen wij als gemeente aan. Tenslotte nog over Bleizo. Op het moment dat de locaties bij de dorpen vol zijn en er ligt een opgave om mensen op te vangen, dan willen wij niet op voorhand Bleizo op voorhand al afslaan of afdanken als locatie, want het moet mogelijk zijn om ook daar te gaan opvangen als er geen andere plek meer is, als alle andere locaties vol zijn of het niet meer haalbaar is, dan zou ik zeker die mogelijkheid houden. Dat was het. Dank u.

Mevrouw Gabin, GL: Wat GL betreft geven wij onze voorkeur uit aan een decentrale variant, zodat we de vluchtelingen echt kunnen betrekken met de Lansingerlandse leefomgeving. Wij plakken daar geen getal aan, wij spreken over mensen die een onderdak nodig hebben. Hoe meer mensen we een helpende hand kunnen bieden, des te beter wat ons betreft. Wij staan voor een humane aanpak. Mocht de nood groter worden gaandeweg staan wij open voor een extra locatie op Bleizo-west om de opvang te verbreden, wat de PvdA ook even opnoemde.

Mevrouw Draak, VVD: De VVD is, dat zal u niet verrassen, voor de kleinschalige decentrale variant. Ik heb in mijn eerste termijn al het getal genoemd van ongeveer 250 Oekraïense vluchtelingen. Er zijn er al ongeveer 100 in Lansingerland. Ik heb gezegd: ongeveer. Ik wil ook even mijn teleurstelling uitspreken over de beantwoording van de burgemeester op dit specifieke stuk, dat het als een soort van nadeel wordt gebracht: dan moeten we misschien ergens anders wel meer doen. Het is gewoon fair dat Lansingerland een aandeel levert in het totale asielvraagstuk, de statushouders en in dit geval de ontheemde Oekraïense vluchtelingen. In die zin wil ik aansluiten bij mevrouw Gabin. De aantallen zijn dan niet helemaal zo relevant. Als het zo is dat Lansingerland meer geschikt is op basis van flexwoningen extra opvang te kunnen bieden aan Oekraïners, dan moeten we dat natuurlijk doen. Maar de VVD is wel echt van mening, dat de burgemeester in de veiligheidsregio, zoals wij het kunnen bekijken, een te grote broek aan heeft getrokken met de 1.500 vluchtelingen voor Lansingerland. Wij denken echt dat het onhaalbaar is qua draagvlak en draagkracht. Ik wil wel via de voorzitter tegen de burgemeester zeggen: wij aarzelen echt niet over zijn goede intenties, maar het aantal van ongeveer 250 Oekraïense vluchtelingen, wij denken dat we daar maar eens mee moeten beginnen. Aansluitend bij andere fracties, we zullen ook moeten afwachten hoe de oorlog zich daar ontwikkelt. De ... -aanpak zoals we dat in de IT noemen, die bevat mij heel goed. Ik wil ook nog graag gezegd hebben, dat ik hoop, dat de gemeente hiervan leert, dat het eigenlijk heel erg leuk is om problemen schalend aan te pakken en niet meteen van tevoren ieder detail uitgedacht te willen hebben. Ik denk dat onze eigen inwoners daar op de lange termijn toch ook weleens voordeel van zouden kunnen hebben en van deze aanpak leren. Dank u wel.

Burgemeester Van de Stadt: Dank aan de raadsfracties voor de duidelijke uitspraken in de eerste en tweede termijn op het gebied van hun wensen en bedenkingen. Ik denk, alles overziend, dat het college daarmee uit de voeten kan. Nogmaals, ik kan er in ieder geval mee uit de voeten dat u steunt dat we iets doen en daarna gaan we kijken naar het hoe. Wat dat precies wordt, u bent er niet uit gekomen gaf de heer Van den Beukel aan, dus daar moeten we even de weg in vinden. Daar is het college voor, daar ben ik ook voor: kijken hoe je de puzzelstukjes bij elkaar kan vegen tot een voorstel waarvan u allen zegt daar steun aan te kunnen geven. Dat mag best met gemor, niet dat we niet willen, maar ik begrijp dat dat een conclusie is op basis van wat anderen hebben gezegd, dat is ook draagvlak wat mij betreft, dan blijven we goed op dezelfde fiets zitten. Ik zeg daarbij, dan specifiek in de richting van de heer Philippens, dat sluit een beetje aan bij wat de heer Weerheijm zegt: we weten de ontwikkelingen niet en we weten dus ook niet wat ons evenredig aandeel is, wat mevrouw Draak dan terecht zegt. Ik denk dat je een andere vorm spreekt over een trapsgewijze opbouw. Ik heb al toegezegd aan u: elke stap daarin nemen we samen. Dus elke keer komen we weer bij u. Ik zou het me dus heel goed kunnen voorstellen dat binnen die randvoorwaarden van de heer Philippens, 100 per locatie, maximaal 300, maar dat is inclusief de 100 die we al hebben, overigens, de kans dat die blijven zitten, ik ga even uit van 300 want die thuisopvang is echt wel aan zijn limiet. Iemand een maand in huis is gezellig, een half jaar wordt zwaar, dus ik ga voor het gemak even uit van die 300 en 100 per locatie, dan kan ik me voorstellen dat we voorlopig wel even onder de pannen zijn. Constateren wij dan in november dat er velen komen, dat het in Oekraïne uit de hand loopt, dat het slecht gaat, dan houd ik me het recht voor om een vervolg op die 300 te brengen c.q. een vervolg op die 100, dus die locaties groter maken of wat dan ook. De heer Philippens: Voor ons is het op dit moment wel het totaal, dus alles bij elkaar, 300 is dan de insteek. Het is gebaseerd op het draagvlak, waarvan wij denken dat het bij de bewoners is. Het is een evenredige verdeling van de taakstelling. Als je hem vandaag pakt, dan is het logisch dat als de taakstelling hoger is, dat ook het aantal fluctueert. Dat wil ik gezegd hebben. Burgemeester Van de Stadt: Zo heb ik het ook gelezen. Ik zeg niet dat ik uw randvoorwaarden tot mijn randvoorwaarden maak of dat het college dat doet, maar ik geef wel aan, in dat mee bewegen proef ik in ieder geval steun van L3B om te beginnen met bijvoorbeeld 2 locaties van 100 man, maar ik behoud me het recht voor om een vervolgstap te

zetten. Dat zit altijd in het plan, het zal altijd trapsgewijs gaan. Ik heb u toegezegd: ik kom met die stappen bij u. Ik ga ervan uit, op het moment dat het uit de hand loopt, op het moment dat het heel goed loopt op de locaties die we hebben, ik kan u aangeven dat de Oekraïners op de Kulk een groot aantal daarvan aan het werk is, dus die integratie vindt volop plaats van de Oekraïners. Dus als we dat zien op die locaties, we zien dat het goed gaat, dat ik dan mogelijk uw draagvlak kan winnen voor die vervolgstap. Voor mij is het cruciaal om die optie te hebben, omdat ik aan de randvoorwaarden van de heer Bik wil voldoen, ik wil graag binnen die pilot blijven en dat het voor u binnen de randvoorwaarden blijft van de financiering, de ambtelijke capaciteit, dus dat helpt ons. Dat geeft mij de ruimte om even de komende dagen te schakelen, met wat kunnen wij in die pilot blijven. Ik heb begrepen dat de pilot waarschijnlijk naar 800 is gezakt om technische redenen, want je kan niet alles waar maken, als wij dan met 600 in die pilot kunnen blijven, dan kunnen we nog altijd een no-go doen als we bij 300 het gevoel hebben dat we aan onze taks zitten. Dan blijf ik nog steeds binnen de heer Philippens, dat de uitvoering op die 300 blijft zitten totdat ik bij u terug ben. Maar dan zit je wel in de pilot van het uiteindelijke doel van 600 of misschien wel 1.000. Dat geeft flexibiliteit. Door elke keer weer terug te komen kunnen we dat behappen. Ook D66 heeft dat in de eerste termijn aangegeven, dat ze dat graag zien, elke stap even markeren: dit is het nu en dan de volgende. Ik ga er nog steeds van uit, dat de eerste locatie, omdat we tempo moeten maken op Bleizo-noord is vanwege de bouwrijpheid, vanwege de beschikbaarheid binnen de randvoorwaarden van Zoetermeer enzovoorts. Het is wel dichtbij de bebouwde kom, maar dan de bebouwde kom van Zoetermeer relatief, maar dat is nog steeds de locatie die we hard nodig hebben. Dus ik geef even richting de heer Van den Beukel aan: ik weet niet waar we het snel kunnen doen. Ik ga alles afwegen, elke variant die u kiest, zal ik optimaal proberen uit te werken, maar ik denk gewoon dat we Bleizo-west nodig hebben. Voor het tempo kunnen we het niet doen zonder Bleizo-west het noord-deel vanwege de bouwrijpheid. Dan nog steeds geldt: het is een zware locatie, een belastende locatie. Mogelijk zet je ze daar eerst neer, want dat is het mooie van flexibele units en kan je ze 3 maanden later al naar Wilderszijde verplaatsen, dat zal het voor de heer Van den Beukel ook draagbaarder maken. Dat soort overwegingen neem ik ook mee, dat soort afwegingen zijn de kaders waarmee ik denk bij u ruimte te kunnen vinden in het vervolg, als ik zo even het gevoel heb. Ik ga er echt nog over denken. Dan heb ik een voorstel voor het college en zij gaan mij daar ook op corrigeren. Mevrouw Draak: Ik zou graag willen weten van de burgemeester wat hij dan gaat doen op het moment dat het college toch besluit, ondanks alle bedenkingen van de raad, om door te gaan op de locatie Bleizo-west en één van de ontbindende voorwaarden waar we uitvoerig over hebben gesproken treedt in werking. Is het dan niet gewoon zonde van de tijd om op die locatie door te blijven mikken? Burgemeester Van de Stadt: Als je je nek uitsteekt, doe je werkzaamheden waarvan je weet dat die mogelijk op een nee stuiten. Dat is gewoon zo. De pilot is om iets uit te vinden, het gros van het werk wordt door de veiligheidsregio en anderen gedaan. De Andela, die u gesproken heeft, is niet van ons, dat is geen capaciteit die op ons drukt, anderen steken ook hun nek uit, dus het is nooit zonde. Alhoewel, ik heb zelf 2 jaar economie gestudeerd en bijna gehaald en daarna geschiedenis. Is het dan zonde dat ik economie heb gedaan? Ik vind van niet, want nog steeds mag ik financiën in de veiligheidsregio doen omdat ik wel een basiskennis van economie heb. (...) dus het is nooit zonde. Maar ja, het zou jammer zijn als het niet lukt. Op Bleizo noord kan je beginnen en je kan na 3 maanden overstappen, want we weten dat het units zijn die geen fundatie nodig hebben, want heipalen vinden we never nooit niet voor het einde van het jaar. De heer Van Egmond: Hoelang gaan we wachten op groen licht van de provincie? Burgemeester Van de Stadt: Dat is altijd even lastig, omdat ik niet bij voorbaat het antwoord wil geven van waar het maximum zit. Feit is, dat Zoetermeer dat eist. Feit is dat er op Bleizo niets staat zonder dat de Zoetermeerse eis is ingewilligd door de provincie, want Zoetermeer is grondeigenaar daar. Dus of Zoetermeer neemt zijn positie terug of de provincie vindt er wat van. Daar zullen we (...) en anders lukt het niet. Het is een pilot, we kijken wat er kan. Als het niet kan, dan houdt het op. Dat betekent ook iets voor het tempo, maar dat is dan overmacht, dat ligt dan niet aan onze inzet. Onze inzet, van het college, van mij, en wat ik hoor van u is gewoon: ja, we willen opvangen, ja, we willen een substantiële bijdrage leveren, althans, velen van u zeggen dat, ja, we willen onze nek uitsteken, maar wel behapbaar, niet heel grootschalig, niet op 1 locatie enzovoorts. Als we daarmee binnen de pilot kunnen blijven, dan heb ik manoeuvreerruimte om het zo te regelen en blijft de eis op tafel liggen bij de provincie. Zo simpel is het. Die is door Zoetermeer gesteld. Maar nogmaals, dat is hun probleem. Wij steken onze nek uit. Als iemand zegt niet mee te werken, dan houdt het op. De heer Bik: Ik ben benieuwd welke tijdsdruk de burgemeester ervaart voor het realiseren van de flexwoningen. Burgemeester Van de Stadt: Simpel. De overzichten van de aantallen opvangplaatsen die de regio Rotterdam Rijnmond moet leveren, wat gevraagd wordt er waar ze aan gecommiteerd zijn en de opvangplaatsen die we nu hebben, zeker het verloop erin, want er gaan er heel veel weg, die zijn tijdelijk, betekent dat de nood hoog is. Als wij er geen 1.000 kunnen leveren in september, dat kunnen we never nooit niet, omdat ze er niet zijn, hebben we als veiligheidsregio echt een probleem. Ik kan er alleen maar op antwoorden: hoe eerder hoe beter, hoe meer hoe beter als we kijken naar de taakstelling die we met zijn allen hebben. Daar heeft u uw randvoorwaarden aan gegeven net zoals Zoetermeer, net zoals de provincie. De heer Philippens: Ik ben even hardop aan het denken of ik het goed begrijp. Gaan we terug op de aantallen en het proces, hoor ik

u nu zeggen: het voorstel dat u nu gaat uitwerken, is dan nu die max 300. Maar u bent een compromis aan het zoeken om ook binnen de veiligheidsregio te blijven, of in de pilot, dus op termijn mogelijk 600. Maar voordat we overgaan tot die 300 kom ik nog terug bij u als raad om daar weer het draagvlak voor te meten en dan kijken of we daarmee door kunnen. Begrijp ik u dan goed? Burgemeester Van de Stadt: Ja. Primair wil ik voldoen aan de wens van WIJ om het binnen die pilot te houden. De pilot is gebaseerd op een uiteindelijke uitslag. U stelt, en mevrouw Draak ook, een eerder maximum. Ik denk dat we het eens kunnen worden om naar dat maximum alvast toe te werken en daar een go-or-no-go verder in te bouwen. U kunt op dat moment als raad gewoon nee zeggen. Dan blijf ik ook de optie houden om het binnen de pilot te realiseren. Maar nogmaals, ik loop vooruit op wat ik ga voorstellen aan het college, ik loop vooruit op wat het college gaat beslissen. Omdat we het per definitie gaan faseren, dat we voor elke fase bij u komen, kan ik het me voorstellen dat het een goede werkwijze oplevert om tussen u beide, tussen WIJ en L3B, de 2 grootste partijen, een compromis te sluiten. Dat vind ik mijn taak: hoe kan ik allebei een beetje bedienen en in ieder geval voldoende comfort bij u beider wethouders creëren om ook als college een besluit te nemen. Dat is mijn taak, dat probeer ik te doen, dat probeer ik optimaal in te vullen. Alle andere fracties heb ik aangegeven: gelijke aandacht voor hun wensen. Dit is even het voorbeeld. De heer Bik: Ik heb een vraag voor mevrouw Draak en meneer Philippens. De voorzitter: Dat zijn lastige dingen, vergader-technisch. U kunt de burgemeester interrumpen. U had dat in hun woordvoering kunnen doen, dus ik ga dat niet toestaan. Burgemeester Van de Stadt: Ik ga afronden, één ding nog. Het maximale per locatie, wat is het maximale, maar ja, we gaan het per locatie bekijken, want dat is gewoon noodzakelijk: wat kan er per locatie, wat is mogelijk. We nemen daarbij mee: kan je op een locatie ook mixen met eigen inwoners, met flexwoningen. Is er een locatie waarvan de wethouder wonen denkt: daar kunnen dan mooi wat flexwoningen bij. Is het groot genoeg, wat is het draagvlak in de buurt. Nogmaals, per locatie moet er dan draagvlak in de buurt zijn, er moet iets van participatie met de buurt gaan plaatsvinden. En ik ga u dan ook vragen uw rug recht te houden. Als we het willen, dan moet het ook ergens gebeuren en dan krijgt iemand het dichtbij hem, want u wilde het dichtbij de kernen hebben. Dan moet u daar dan ook zeggen tegen de bewoners: de burgemeester wilde het op Bleizo, maar wij wilden het decentraal. Daar moeten we ook echt voor staan, anders gaat het niet gebeuren. Dus ik doe wel een beroep op u. We hebben het afgesproken, we willen het, we gaan er ook voor staan, we laten het college primair die keuze maken. Per locatie gaan we proberen een goede oplossing te verzinnen qua aantal, 100, qua mix, qua voorzieningen, qua ligging, qua afspraken met eigenaren, wat kan eerder, wat kan later. In beginsel, ik zeg het niet toe, maar in beginsel zal ik ernaar streven om per locatie bij u te komen. Mevrouw Draak: Ik wil nog graag weten van de burgemeester, we hebben het over een pilot gehad, ik heb nu het gevoel dat de burgemeester de pilot verkleint, qua aantallen in ieder geval, wie gaat nu de ondergrens van het aantal mensen in de pilot bepalen? Hoe gaat dit dan nu? Burgemeester Van de Stadt: De pilot is van ons, van de veiligheidsregio samen met Lansingerland en Vlaardingen en de burgemeester van Rotterdam, de voorzitter ervan, dus ik ga primair met de burgemeester van Rotterdam en de burgemeester van Vlaardingen kijken: hoe kunnen wij binnen die pilot opereren, welke aantallen zijn aanvaardbaar, wanneer worden we uit de pilot gegooid omdat het dan geen pilot meer is? Ik denk dat het einddoel groter is en de weg ernaartoe het leerpunt is, dat je dat binnen de pilot zou moeten kunnen realiseren. Dat is mijn inzet en ik heb goede hoop dat burgemeester Aboutaleb, het algemeen bestuur, alle burgemeesters van de regio, dat ook zo zien. Maar dat is het gesprek dat ik met ze aan moet gaan. Nogmaals, ik probeer een evenwicht te vinden voor hun verschillende wensen, maar binnen de pilot blijven maakt het echt eenvoudiger, de heer Bik zei dat terecht. Ik heb nog een aantekening die ik echt scherp wil bijvallen bij mevrouw Gabin, zelfs de 2 locaties die we nu hebben, bij het gemeentehuis en de Kulk, dat zijn beide kleine locaties, van vrijwilligers vragen we op dit moment echt al het maximale. Ze lopen op hun tandvlees. Wees u ervan bewust: hoe meer locaties, hoe ingewikkelder het wordt. Ook dat is een afweging die het college moet maken bij het behappen van het totale dossier. Dan kan het zijn dat de 300 van de heer Philippens beter kan met 2 locaties van 150 dan 3 locaties van 100. Dan ga ik ervan uit, dat de heer Philippens mij dat vergeeft in de zin van: we hadden liever 100, maar we tolereren het. Mevrouw Draak: Excuses, ik moest even door het koffiefilter laten zakken wat de burgemeester net zei. Ik wil toch nog even horen van de burgemeester of ik goed heb begrepen, dat zijn antwoord op mijn vragen over de pilot was, dat we dan overstappen op een soort schaalbare pilot. Dus we beginnen dan met lagere aantallen, zoals een deel hier in de raad wil, maar we houden de optie dan nog open, volgens u, denk ik, voor grotere aantallen. Dus een schaalbare pilot, heb ik dat dan goed begrepen? Burgemeester Van de Stadt: Oorspronkelijk was het plan: we gaan naar Rome en we zien wel wat we onderweg tegenkomen. Nu spreken we eigenlijk af: we gaan naar Brussel. Ik hoor bij u, dat u daar in ieder geval voor bent. Op het moment dat wij in Brussel staan, kom ik bij u terug en vraag u of u het goed vindt dat we naar Parijs doorrijden. U heeft daar dan de mogelijkheid om aan te geven wat u wilt. Dus ik treed niet buiten de strengste kaders, die hier aangegeven worden, de strengste, want PvdA zegt: wij willen gewoon naar Rome, wij willen gewoon door rijden. Maar ik houd ook rekening met de strengste kaders, maar houd ook de optie open dat we naar de breedste kaders gaan, maar dan wel op een moment dat u heeft kunnen proeven hoe het werkt, hoe het draagvlak is, hoe de nood in Oekraïne is. Dat wijkt eigenlijk niet af van mijn oorspronkelijke voorstel van

grootschalig. Het is echt afhankelijk van wat er komt. Als er 100 bij of af moeten, als ze niet komen, ook goed. De heer Scheringa: Ik heb gehoord dat Rome heel mooi is, ik ben er nooit geweest. Ik vraag me wel af, oké, we gaan eerst naar Brussel. Dan zijn we in Brussel en dan zeggen: we zijn klaar in Brussel. En dan zegt het rijk: zorg zelf maar dat je terug komt en we willen dat treinkaartje ook terug. Uiteindelijk houden we toch wel Rome voor ogen? Dan is het de vraag, misschien zijn we allang tevreden als we in Parijs zijn en hoeven we niet meer naar Rome, maar het lijkt me wel handig om ook Rome in ogenschouw te houden. Burgemeester Van de Stadt: Zo heb ik het ook gezegd. Zo heb ik het bedoeld, zo heb ik het gezegd. We houden het in ogenschouw, maar in Brussel bepalen we of het überhaupt nodig is. Laten we het beste hopen voor Oekraïne. We kunnen ook in Brussel constateren, dat de auto het niet vol houdt en dat het onverstandig is om verder te rijden. Een metafoor is nooit helemaal goed, maar dat is de flexibiliteit. Volgens mij ben ik er.

De voorzitter: Dat betekent dat we aan het eind van dit agendapunt zijn. Het is een goede discussie geweest over een moeilijk onderwerp, dat is uniek in deze raad. Burgemeester en college, namens de commissie wens ik u veel wijsheid bij het nemen van een besluit volgende week dinsdag in de collegevergadering over de businesscase noodopvang Oekraïners. Wij worden op de hoogte gehouden van alle stappen, waar we ook ter wereld heen gaan, elke stap, hoe klein die ook is, die komt weer hier langs. Dat is een toezegging waar ik u aan ga houden.

4. Rondvraag en sluiting

De voorzitter, om 22.25 uur: Niemand heeft zich aangemeld voor de rondvraag. Dan zijn we aan het einde van deze vergadering. Ik wens u wel thuis, dadelijk welterusten en morgen gezond weer op. Ik sluit de vergadering.